

ΣΟΦΟΥ ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ
ΜΗΔΕΙΑ

ΣΟΦΟΥ
ΤΡΟΦΟΣ.

Εἴθ' ἄφελ' Ἀργῆς μὴ διαπτόσθαι
σκαφος

- Κόλχων ἐς αἶαν, κυανέας Συμπληγάδας,
μὴδ' ἐν νάπαισι Πηλιε πεσεῖν ποτε
τμηθεῖσα πευκῆ, μὴδ' ἐρετμῶσαι χέρας
5 ἀνδρῶν ἀρίστων, οἳ τὸ πάγχρυστον δέρας
Πελίᾳ μετήλθον. εἰ γὰρ ἂν δέσποιν ἐμῆ
Μήδεια πύργῳ γῆς ἔπλευσ' Ἴωλκίας,
ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγῆσ' Ἴάσονος·
οὐδ' ἂν κτανεῖν πείσαισα Πελιαῖδας κόρας
10 πατέρα, κατάνκει τήνδε γῆν Κορινθίαν
ζῆν ἀνδρῶν καὶ τέκνοισιν, ἀνδάνεσα μὲν
Φυγῆ πολίτας ὧν ἀφίκετο χθόνα,
αὐτῆ δὲ πάντα συμφέροσ' Ἴάσωνι·
ἥπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία,
15 ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῆ·
νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα καὶ νοσεῖ τὰ φίλτατα.
προδὸς γὰρ αὐτῆ τέκνα, δεσπότιν τ' ἐμὴν,
γάμοις Ἰάσων βασιλικαῖς εὐνάζεται,
γῆμας Κρέοντες παῖδ', ὃς αἰσυμναῖ χθονός.

Μήδεα δ' ἡ δύσγνωσ ἠτιμασμένη, ΔΙΑΠ 20
 βοᾷ μὲν ὄρκους, ἀνάκαλῃ δὲ δεξιάσ
 πίσιν μεγίστην, καὶ θεὸς μαρτύρεται,
 οἷας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος κρεῖ.
 κέεται δ' ἄσπιτος, σῶμ' ὑφέσ' ἀλγυδάσι,
 τὸν πάντα συντήριεσα δακρυόισ χρόνον, 25
 ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἦσθετ' ἠδικημένη,
 οὐτ' ὄμμ' ἐπαίρεσ', ἐτ' ἀπαλλάσσεσα γῆς
 πρόσωπον· ὡς δὲ πέτρος, ἡ θαλάσσιος
 κλύδων, ἀκίει γεθετεμένη Φίλων, 30
 ἦν μὴ ποτε τρέψασα πάλλευκον δέσσην,
 αὐτῇ πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμώξῃ Φίλον,
 καὶ γαῖαν, οἷκας δ', ἐς προδῶσ' ἀφίκετο
 μετ' ἀνδρὸς, ὡς σφεινῶν ἀτιμάσας ἔχει.
 ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὑπο, 35
 οἷον πατρώας μὴ πολείπεσθαι χθονός.
 στρυγεῖ δὲ παῖδας, ἐδ' ὄρωσ' εὐφραίνεται.
 δέδοικα δ' αὐτῇ, μὴ τι βελευση νέον.
 βαρεῖα γὰρ φρήν, ἐδ' ἀνέξεται κακῶσ
 πάσχεσ'. ἐγῶδα τήνδε, δειμαίνω τέ νιν,
 μὴ θηητὸν ὦτη Φάισγανον δι' ἠπατος, 40
 ἢ καὶ τύραννον, τὸν τε γῆμαντα κτάνη,
 κάπετα μείζω συμφορὰν λάβη τιναί.
 δεινὴ γάρ. ἔτοι ῥαδίως γε συμβαλῶν
 ἔχθραν τις αὐτῇ καλλίνικον οἴσεται.
 αἰδ' οἶδε παῖδες ἐκ τρέσχων πεπαυμένοι 45
 στεῖχεσι, μητρὸς ἐδὲν ἐννοέμενοι
 κακῶν. νέα γὰρ φροντίς ἐκ ἀλγῶν Φιλεῖ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ. ΠΑΙΔΕΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.
ΤΡΟΦΟΣ. ΜΗΔΕΙΑ ἔνδοθεν.

ΠΑΙΔ. Παλαιὸν οἴκων κτῆμα δεσποίνης ἑμῆς;

50 τί πρὸς πύλαισι τήνδ' ἄγασ' ἔρημίαν ἔσηκας; αὐτὴ θερομένη σαυτῇ κακὰ; πῶς σε μόνη Μήδεια λείπεσθαι θέλει;

ΤΡΟΦ. Τέκνων ὀπαδὲ πρέσβυ τῶν ἰάσωνος

55 χρεῖσσι δέλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνύντα, καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται. ἐγὼ γὰρ ἐς τῆτ' ἐκβέβηκ' ἀλγυδιόνος, ὡςθ' ἴμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κέρανῳ λέξαι μολύσῃ δαῦρο, Μηδείας τύχας.

ΠΑΙΔ. Οὐπὼ γὰρ ἢ τάλαινα πάυεται γούων;

ΤΡΟΦ. Ζηλῶ σ' ἐν ἀρχῇ πῆμα, καὶ δέπω μεσοῖ.

60 ΠΑΙΔ. ὦ μῶρος, εἰ χρεὶ δεσπότας εἶπεν τόδε,

ὣς εἰδέν οἶδεν τῶν νεωτέρων κακῶν.

ΤΡΟΦ. Τί δ' ἔστιν, ὦ γεραμέ; μὴ φθάνας φράσαι.

ΠΑΙΔ. Οὐδέν' μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ' εἰρημέναι.

ΤΡΟΦ. Μὴ, πρὸς γενεάς, κρύπτε σύνδελον σέθεν.

65 σιγὴν γάρ, εἰ χρεὶ, τῶνδε θήσομαι πέρι.

ΠΑΙΔ. Ἦκιστὰ τε λέγοντος, εἰ δοκῶν κλύειν,

πεσσῆς προσελθὼν, ἔνθα δὴ παλαιότεροι
θάσσοσι, σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδαρ,
ὡς τέσδε παῖδας γῆς ἔλαν Κορινθίας
ζὺν μητρὶ μέλλει τῆσδε κίρανος χθονὸς
Κρέων ὁ μέντοι μῦθος εἰ σαφὴς ὄδε,
οὐκ οἶδα· βελοίμην δ' ἂν ἐκ εἶναι τότε.

70

ΤΡΟΦ. Καὶ ταυτ' ἰάσων παῖδας ἐξα-
νέξεται
πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει;

ΠΑΙΔ. Παλαιὰ κινῶν λείπεται κη-
δευμάτων,
καὶ ἔξ' ἐκεῖνος τοῖσδε δώμασιν φίλος.

75

ΤΡΟΦ. Ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν
προσοίσομεν
νέον παλαιῶ, πρὶν τὸδ' ἐξηνητηκέαι.

ΠΑΙΔ. Ἀτὰρ σύ γ', ἔ γάρ κεν εὖ εἰ-
δέναι τάδε
δέσποιναν, ἠσυχάζε, καὶ σίγα λόγον.

80

ΤΡΟΦ. ὦ τέκν', ἀκέειδ' οἶος εἰς ὑ-
μας πατῆρ;
ἔλοιτο μὲν μὴ δеспότης γάρ ἐξ' ἐμός.
ἀτὰρ κακός γ' ὢν εἰς φίλος ἀλίσκεται.

ΠΑΙΔ. Τίς δ' ἐχὶ θνητῶν; ἄρτι γι-
γνώσκεις τότε,
ὡς πᾶς τις αὐτὸν τῆ πέλας μάλλον φιλεῖ,

85

οἱ μὲν δικαίως, οἱ δὲ καὶ κέρδεις χάριν,
εἰ τέσδε γ' εὐνῆς ἔνεκ' ἔ τέργει πατῆρ;

ΤΡΟΦ. Ἴτ', εὖ γάρ ἐσαι, δαμάτων
ἔσω, τέκνα.

σύ δ' ὡς μάλισα τέσδ' ἐρημώσας ἔχει,
καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμεμένη.
ἤδη γάρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρεμένην

90

τοῖσδ',

τοῖσδ', ὡς τι δρασεῖσσαν· ἐδὲ παύσεται
 χόλῳ, σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκήψαι τινα.
 ἔχθρες γε μέντοι, μὴ φίλες δράσετέ τι.

95 ΜΗΔ. (ἔνδοθεν) Ἰώ, δύσηνος ἐγώ, με-
 λέα τε πόνων,

ἰώ μοι μοι, πῶς ἂν ὀλοίμην;

ΤΡΟΦ. Τὸδ' ἐνεῖνο, φίλοι παῖδες· μή-
 τηρ

κυνεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον.

97 σπεύσατε θάσσον δώματος εἶσω,

100 καὶ μὴ πελάσῃτ' ὄμματος ἐγγύς,
 μηδὲ προσέλθῃτ', ἀλλὰ φυλάσσεσθ'
 ἀγρίον ἦθος, συγερὰν τε φύσιν
 φρενὸς αὐθάδης.

ἦτε νῦν, χωρεῖθ' ὡς τάχος εἶσω.

105 δῆλον δ' ἀρχῆς ἐξαιρόμενον
 νέφος οἰμαγῆς, ὡς τάχ' ἀνάψει
 98 μείζονι θυμῷ· τί ποτ' ἐργάσεται
 μεγαλόσπλαγχνος, δυσκατάπαιστος
 ψυχὴ, δηχθεῖσα κακοῖσιν;

110 ΜΗΔ. Αἴ, αἴ, αἴ, αἴ.

ἔπαθον τλήμων, ἔπαθον μεγάλων

ἀξί' ὀδυρμῶν· ᾧ κατάρατοι

παῖδες ὀλοίσθε συγερῶς μητρὸς

ζὺν πατρὶ, καὶ πᾶς ὄμιος ἔρροι.

115 ΤΡΟΦ. Ἰώ μοι μοι, ἰώ τλήμων.

τί δέ σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας

μετέχουσι; τί τῶσδ' ἔχθρας; οἱ μοι,

τέκνα, μὴ τι πάθῃθ' ὡς ὑπεραλγῶ.

δεινὰ τυράννων λήματα, καὶ πῶς

120 ὀλίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατῆντες,

χαλεπῶς ὄργαις μεταβάλλεσιν.

τὸ δ' ἄρ' εἰδίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοις
 κρείσσον' ἐμοί γ' ἔν, εἰ μὴ μεγάλας,
 ὀχυρῶς γ' εἶη καταγερᾶσκεν.
 τῶν γὰρ μετρίων, πρῶτα μὲν, εἰπεῖν 125
 τῆνομα νικᾶ, χρεῖσθαί τε μακρῶ
 λῶσα βροτοῖσιν· τὰ δ' ὑπερβάλλοντ'
 ἔδνα καιρὸν δύναται θνητοῖς·
 μείζους δ' ἄτας, ὅταν ὀργισθῆ
 δαίμων, οἴκοις ἀπέδωκεν. 130

ΧΟΡΟΣ. ΤΡΟΦΟΣ. ΜΗΔΕΙΑ

ἔνδοθεν.

ΧΟΡ. Ἐκλυον Φωανὸν, ἔκλυον δὲ βοᾶν
 τᾶς δυσάνε Κελχίδος.
 ἔδὲ πῶ ἦπιος; ἀλλ', ὦ γεραῖά,
 λέξον. ἐφ' ἀμφιπέλας γὰρ ἔστα
 μελάθρε βοᾶν ἔκλυον. 135
 οὐδὲ συνήδομαι, γύναι,
 ἀλγεσι δάματος,
 ἐπεὶ μὴ φίλια κέρραται.

ΤΡΟΦ. Οὐκ εἰσὶ δόμοι· φρεῖδα τὰδ' ἦδη.
 τὸν μὲν γὰρ ἔχει λέκτρα τυράννων· 140
 ἢ δ' ἐν θαλάμοις τίκει βιοταν
 δέσπονα, φίλων ἔδενός ἐδὲν

παραθαλλομένα φρένα μύθοις.
 ΜΗΔ. Αἶ αἶ. διὰ με κεφαλᾶς φλόξ
 ἔρανια
 βαίη· τί δ' ἐμοί ζῆν ἔτι κέρδος; 145
 φεῦ, φεῦ· θανάτω καταλυσάιμαν,
 βιοτᾶν συγεράν προλιπέσα.

ΧΟΡ.

ΧΟΡ. Ἄϊες, ᾧ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ Φῶς,
 ἑροφῆ.

ἰαχάν, οἶαν ἄ δύσανος

150

μέλπει νύμφα;
 τί σοι ποτὲ τᾶς ἀπλάσε
 κοίτας ἔρος, ᾧ ματαία,
 σπύσει θανάτε τελευταίαν;

155

μηδὲν τόδε λίσσε.
 εἰ δὲ σὸς πόσις
 καινὰ λέχη σεβίζει,
 κείνω λίαν μὴ χαράσσε.
 Ζεὺς σοι τόδε συνδικάσει.

160

ΜΗΔ. ὦ μεγάλα θέμι, καὶ πότνι Ἄρ-
 τεμι,

165

λεύσεθ' ἄ πάσχω, μεγάλοις ὄρκοις
 ἐνδησαμένη τὸν κατάρατον
 πόσιν; ὄν ποτ' ἐγὼ νύμφην τ' ἐσίδοιμ'
 αὐτοῖς μελάθροισ διακνωμομένεσ,
 οἳ γ' ἐμὲ πρόσθεν τολμῶσ' αἰδέειν.
 ᾧ πάτερ, ᾧ πόλις, ᾧ ἀπενάσθην
 αἰσχροῦσ, τὸν ἐμὸν κτείναςα κάσιν.

170

ΤΡΟΦ. Κλύεθ', οἶα λέγει, καπιβοῶτα
 Θέμιν εὐκταίαν, Ζηνά θ' ὅσ ὄρκων
 θηητοῖς ταμίαις νενόμισαι;
 οὐκ ἔστι ὅπως ἐν τινι μικρῷ
 δέσποινα χόλον καταπαύσει.

ΧΟΡ. Πῶσ ἂν ἐσ ὄψιν τὰν ἀμετέραν
 ἀντίσ.

175

ἔλθοι μύθων τ' αὐδαθέντων,
 δεῖξαι τ' ἔμφαν,

εἴ πως βαρύθυμον ὄργαν
καὶ λῆμα φρενῶν μεθεῖη;
μή τοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον
φίλοισιν ἀπέσω.

180

ἀλλὰ βῆσά, νῦν
δεῦρο πόρευσον οἶκον
ἔξω, φίλα, καὶ ταῖδ' αὖδα·
σπεῦσαι, πρὶν τι κακῶσαι
τὲς ἔσω. πένθος

185

γὰρ μεγάλως τὸδ' ὀρμάται.

ΤΡΟΦ. Δράσω τὰδ'· ἀτὰρ φόβος, εἰ
πεῖσω

Δέσπιναν ἐμὴν.

μόχθε δὲ χάριν τήνδ' ἐπιδάσω.
καίτοι τοκάδος δέργμα λεαίνης
ἀποταυρῆται δμασίν, ἔταν τις
μῦθον προφέρον πέλας ὀρμηθῆ.
σκαιὲς δὲ λέγων κεδέν τι σοφῆς,
τὲς πρόσθε βροτῆς, ἐκ ἂν ἀμάρτοις,
οἵτινες ὕμνες ἐπὶ μὲν θαλίαις,
ἐπὶ τ' εἰλαπίλαις, καὶ παρὰ δειπνοῖς
εὗροντο, βίβ τερπνῆς ἀποαῖς.

190

στρυγίς δὲ βροτῶν εἰδὲς λύπας
εὗρετο μέση, καὶ πολυχόρδοις
ᾠδαῖς, παύειν, ἐξ ὧν θάνατοι,
δαναί τε τύχαι σφάλλεσι δόμοις.
καίτοι τάδε μὲν κέρδος ἀκείσθαι
μολπαῖσι βροτῆς· ἴνα δ' εὐδειπνοὶ
δαῖτες, τί μάτην τείνῃσι βοῶν;
τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτῆ,
δαίτης πλήρωμα βροτοῖσιν.

195

200

205

ΧΟΡ. Ἰαχᾶν αἶον πολύστονον γῶαν, ἐ-
παδός.

λιγυρὰ δ' αἶχρα, μογερὰ βοᾶ
 τὸν ἐν λέχει προδότην, κακόνυμφον·
 210 θεοκλυτεῖ δ', αἴθια παρθῆσα,
 τὰν Ζανὸς ὀρκίαν Θέμιν,
 αἶνιν ἔβασεν
 Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον
 215 δι' ἄλα νύχιον,
 ἐφ' αἰλμυρὰν πόντε
 κλῆδ' ἀπέραντον.

ΜΗΔΕΙΑ. ΧΟΡΟΣ.

ΜΗΔ. Κορίθιαι γυναῖκες, ἐξῆλθον
 δόμων,
 μή μοι τι μέμψησθ'. οἶδα γὰρ πολλὰς
 βροτῶν
 σεμνὲς γεγῶτας, τὲς μὲν ὀμμάτων ἀπο,
 220 τὲς δ' ἐν θυραίοις· οἳ δ' ἀφ' ἡσύχου ποδὸς
 δύσκλησαν ἐκθήσαντο καὶ βαθυμίαν.
 δίκη γὰρ ἐκ ἐνεσθῖν ὀφθαλμοῖς βροτῶν,
 ὅστις, πρὶν ἀνδρὸς σπλαγχθῶν ἐκμαθεῖν
 σαφῶς,
 225 στυγεῖ δεδορκῶς, εἶδεν ἠδικημένος.
 χρεὶ δὲ ξένον μὲν κέρτα προσχωρεῖν πόλει,
 οὐδ' ἄσπον ἦναι, αὐθάδης γεγῶς,
 πικρὸς πολιταῖς ἐστὶν ἀμαθίας ὑπο.
 ἐμοὶ δ' ἀέλπτρον πρᾶγμα προσπεσὸν τόδε
 230 ψυχὴν διέφραξεν· οἴχομαι δὲ καὶ βία.
 χάριν μεθεῖσα κατθανεῖν χερῶν, Φίλαι.
 ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα γιγνώσκων καλά,
 καίκι.

καίκυτος ἀνδρῶν ἐμβέβηχ' ἕμῳ πόσις.
 πάντων δ', ὅσ' ἔσ' ἐμφυχα, καὶ γνώμην
 ἔχει,

γυναῖκες ἐσμὲν ἀθλιώτατων Φυτόν·
 αἰς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ 235

πόσιν πείσασθαι, σπότην τε σώματος
 λαβεῖν· κακῆ γὰρ τῆτ' ἔτ' ἀλγίον κακόν·
 καὶν τῶδ' ἀγῶν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν,
 ἢ χρεῖόν. εἰ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγῆ
 γυναῖξιν, εἰδ' οἷον τ' ἀνήνασθαι πόσιν. 240

ἐς καινά δ' ἦδη καὶ νόμοις ἀφίγμενην
 δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθῆσαν οἰκοθεν,
 ὅτω μάλισα χρήσεται ξυνευέτη.

καὶν μὲν ταῦδ' ἡμῶν ἐκπονεμένασιν εὖ
 πόσις ξυνοικῆ μὴ βία φέρων ζυγόν, 245

ζήλωτος αἰῶν· εἰ δὲ μὴ, θανεῖν χρεῶν.
 ἀνὴρ δ', ὅταν τοῖς εἶδον ἀχθῆται ξυνῶν,

ἔξω μολῶν, ἔπαυσε καρδίαν ἄσης,
 ἢ πρὸς Φίλον τιν', ἢ πρὸς ἥλικα τραπέις·

ἡμῶν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν. 250

λέγῃσι δ' ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον βίον
 ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δὲ μάρνανται δορεῖ·

κακῶς φρονῶντες· ὡς τρεῖς ἂν παρ' ἀσ-
 πίδα

στῆναι θέλοιμ' ἂν μάλλον, ἢ τεκεῖν ἀπαξ.
 αἰὲν γὰρ αὐτὸς πρὸς σὲ καὶ ἡκεῖ λόγος. 255

σοὶ μὲν πόλις θ' ἢ ἔστι καὶ πατὴρ δόμοι,
 βίε τ' ὄνησις, καὶ Φίλων κοινωνία·

ἐγὼ δ' ἔρημος, ἀπολις ἔσ', ὑβρίζομαι
 πρὸς ἀνδρῶν, ἐκ γῆς βαρβάρου λελησμένη,

οὐ μητέρ', ἐπ' ἀδελφῶν, ἐχθρὶ συγγενῇ, 260

μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς·
 τασε

τοσῶτον ἔν σε τυγχάνειν βελήσομαι
 ἦν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἔξευρεθῆ,
 πόσιν δίκη τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν;
 265 τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ', ἦν τ' ἐγῆ-
 ματο,

σιγαῖν. γυνὴ γὰρ τάλια μὲν φόβῳ πλέα
 κακῆ τ' ἐς ἀλκην, καὶ σιδήρον εἰσοραῖν·
 ὅταν δ' ἐς εὐνὴν ἠδικημένη κυρῆ,
 οὐκ ἔστιν ἄλλη φρενὶ μαιφονωτέρῃ.

270 ΧΟΡ. Δράσω τὰδ'· ἐνδίκως γὰρ ἐκ-
 τίση ποσιν,
 Μήδεια· πενθεῖν δ' ἔσθ' αὖτις μάζω τύχασ·
 ὀρῶ δὲ καὶ Κρέοντα, τῆσδ' ἀνάκτα γῆς
 στείχοντα, κακῶν ἀγγελὸν βελευμά-
 των.

ΚΡΕΩΝ. ΜΗΔΕΙΑ. ΧΟΡΟΣ.

ΚΡ. Σὲ, τὴν σκυθρωπὸν καὶ πόσει
 θυμωμένην,

275 Μήδειαν εἶπον, τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν
 φυγάδα, λαβῆσαν δισσὰ σὶν σαυτῇ
 τέκνα,

καὶ μή τι μέλλειν· ὡς ἐγὼ βραβεὺς λόγῳ
 τῶδ' εἰμί, καὶ ἀπειμι πρὸς δόμους πάλιν,
 πρὶν ἂν σε γαίης τερμάνων ἔξω βάλω.

280 ΜΗΔ. Αἰ αἰ πανώλης ἢ τάλαν' αἰ-
 πόλλυμαι.

ἐχθροὶ γὰρ ἐξίασιν πάντα δὴ κάλων,
 καὶ ἔστιν αὐτῆς εὐπρόσοιτος ἐκίβασις.

282 ἐρήσομαι δὲ, καὶ κακῶς πάσχωσ' ὅμως,
 τίνος μ' ἕκατι γῆς ἀποσέλλεις, Κρέον;

ΚΡ.

ΚΡ. Δέδοικά σ', ἔδεν δὲ περιαμπέχεν 285
λόγους,

μή μοι τι δρᾶσις παιδ' ἀνήκεσον κακόν.
ξυμβάλλεται δὲ πολλαὶ τῆδε δέματος.
σοφῆ πέφυκας, καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις.
λυπῆ δέ, λείπτρων ἀνδρῶς ἐτρεσημένη.
χόλω δ' ἀπειλεῖς, ὡς ἀπαγγέλλασί μοι, 290
τον δόντα, καὶ γήμαντα, καὶ γαμεμέ-

^{ην}
δράσειν τι ταῦτ' ἔν, πρὶν μαθεῖν, φυλά-
ξομαι.

κρεῖσσον δ' ἐμοὶ νῦν πρὸς σ' ἀπέχθεσθαι,
γύναι,
ἢ μαλθακισθένδ' ὕστερον μέγα σέβεν.

ΜΗΔ. Φεῦ Φεῦ
ἐ νῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλάνικις, Κρέον, 295
ἔβλαψε δόξα, μεγάλα τ' ἔργασαι κακά.
χρῆ δ' ἔπειθ', ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ'
ἀνὴρ,

παιδας περισσῶς ἐνδιδάσκουσθαι σοφές.
χωρὶς γὰρ ἀλκῆς, ἧς ἔχουσιν ἀργίας
φθόρον πρὸς ἀζῶν ἀλφάνεσι δυσμενῆ. 300

σκαιοῖσι μὲν γὰρ καιῶν προσφέρων σοφά,
δόξεις ἀχρεῖος καὶ σοφὸς πεφυκέναι
των δ' αὐτοῦ δεικνύτων εἰδέναι τι ποιῆλον
κρεῖσσον νομισθεῖς, λυπρὸς ἐν πόλει φανῆ.
ἐγὼ δὲ καυτῆ τῆσδε κοινῶν τύχης. 305

σοφῆ γὰρ ἔσα, τοῖς μὲν ἐμ' ἐπίφθονος,
τοῖς δ' αὐτοῦ προσάγτης εἰμι, καὶ ἀγαν σοφῆ.
σύ δ' ἐν φοβῆ με, μὴ τι πλημμελὲς πά-
θης.

οὐχ ᾧδ' ἔχεις μοι, μὴ τρέσης ἡμᾶς, Κρέον,
ὡστ'

- 310 ὥστ' εἰς τυράννευς ἀνδρας ἑξαμαρτάνεν.
 τί γάρ σὺ μ' ἠδίκηκας; ἐξέδε κέρην,
 ὅτ' αὖ σε θυμός ἦγεν. ἀλλ' ἐμὸν πόσιν
 μισῶ· σὺ δ', αἶμα, σωφρονῶν ἔδρας τάδε.
 καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ἐφθονῶ καλῶς ἔχειν.
- 315 νυμφεύετ', εὖ πράσσοιτε· τήνδε δὲ χθόνα
 ἑατέ μ' οἰκεῖν. καὶ γὰρ ἠδίκημένοι
 σιγησόμεσθα, κρείσσονων νικῶμενοι.

KP. Λέγεις ἀκῆσαι μάλθακ'· ἀλλ' ἔ-
 σω φρενῶν

- ὀρθῶδία μοι, μή τι βελεύσης κακόν.
 320 τοσῶδέ δ' ἦσσαν ἢ πάρος πέποιθά σοι.
 γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὡς δ' αὐτῶς ἀνὴρ,
 ραῶν φυλάσσειν, ἢ σιωπηλὸς σοφός.
 ἀλλ' ἔξιθ' ὡς τάχιζα, μὴ λόγους πλέκε·
 ὡς ταῦτ' ἄραρε, κέκ' ἔχεις τέχνην, ὅπως
- 325 μενεῖς παρ' ἡμῖν, ἔσα δυσμενὲς ἐμοί.

MHD. Μὴ, πρὸς σὲ γονάτων, τῆς
 τε νεογάμῃ κέρης.

KP. Λόγους ἀναλοῖς· ἐ γὰρ ἂν πεί-
 σαις ποτέ.

MHD. Ἄλλ' ἐξελαῖς με, κέδεν αἰδέσθη
 λιταῖς;

KP. Φιλῶ γὰρ ἐ σὲ μᾶλλον, ἢ δόμεν
 ἐμέσ.

- 330 MHD. ὦ πατρίς, ὡς σε κάρτα νῦν
 μνείαν ἔχω.

KP. Πλὴν γὰρ τέκνων, ἔμοιγε φίλτα-
 τον πόλις.

MHD. Φεῦ Φεῦ· βροτοῖς ἔρωτες ὡς
 κακὸν μέγα.

KP.

ΚΡ. Ὅπως ἂν, ὄϊμα, καὶ παραστῶ-
σιν τυχαί.

ΜΗΔ. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὄς αἴ-
τιος κακῶν.

ΚΡ. Ἐρπ', ὦ ματαία. καὶ μ' ἀπάλ- 335
λαζον πόνων.

ΜΗΔ. Πόνος μὲν ἡμεῖς δ' ἐ πόνω κε-
χήμεθα;

ΚΡ. Τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠσθήση
βία.

ΜΗΔ. Μὴ δῆτα τῆτό γ', ἀλλά σ' αἰ- 002
τῆμαι, Κρέον.

ΚΡ. Ὅχλον παρέξεις, ὡς ἔοικας, ὦ
γύναϊ.

ΜΗΔ. Φευξέμεθ'· ἐ τῆθ' ἰκέτευσα 340
σὲ τυχεῖν.

ΚΡ. Τί δ' ἐν βιάξῃ, κεν ἀπαλλάσῃ
χθονός;

ΜΗΔ. Μίαν με μείναι τήνδ' ἔασον
ἡμέραν,

καὶ ζυμπερᾶναι Φροντίδ', ἧ Φευξέμεθα,
παισίν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἑμοῖς, ἐπεὶ πατήρ
οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις. 345

οἴκτειρε δ' αὐτὸς καὶ σὺ τοι παίδων
πατῆρ

πέφουκας· εἰκός δ' ἐστὶν εὐνοϊάν σ' ἔχειν.
τὲ μὲ γὰρ ἔ μοι Φροντίς, εἰ Φευξέμεθα,
κείνες δὲ κλαίῃ ζυμφορᾷ κεχρημένους.

ΚΡ. Ἦκιστα τῆμόν λῆμ' ἔφου τυραννι- 350
κόν·

αἰδέμενος δὲ πολλὰ δὴ διέφθορα,
καὶ νῦν ὄρω μὲν ἑξαμαρτάνων, γύναϊ·
οἶμος

ὄμως δὲ τεύξῃ τῶδε· πρένέπω δέ σοι,
 εἴ σ' ἢ πῖσσα λαμπρὰ ὄψεται θεῶ
 355 καὶ παῖδας ἔντος τῆσδε τερμόνων χθονός,
 θανῆ· λέλεκται μῦθος ἀψευδῆς ὅδε.
 νῦν δ', εἰ μένευ δεῖ, μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν.
 οὐ γάρ τι δράσεις δεινόν, ὧν φόβος μ' ἔχει.

ΜΗΔΕΙΑ. ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡ. Δύσανε γυναίκα,
 360 Φεῦ Φεῦ· μελέα τῶν σῶν ἀχέων.
 ποῖ ποτε τρέψῃ; τίνα προξενίαν,
 ἢ ὄμιον, ἢ χθόνα σωτήρα κακῶν
 ἐξευρήσεις; ὡς εἰς ἄπορον
 σὲ κλύδωνα θεός,

365 Μήδεα, κακῶν ἐπόρευσε.

ΜΗΔ. Κακῶς πέπρακται πανταχῆ·
 τίς ἀντρεῖ;

ἄλλ' ἔτι ταύτη ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ πο-
 ἔτ' εἶσ' ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφίοις,
 καὶ τοῖσι κηδεύσασιν ἐσμικροὶ πόνοι.
 370 δοκεῖς γὰρ ἂν με τόνδε θωπεύσαι πότ' ἂν,
 εἰ μή τι κερδαινισαν ἢ τεχνωμένην;
 οὐδ' ἂν προσεῖπον, ἐδ' ἂν ἠψάμην χερσῶν.
 ὁ δ' εἰς τσοῦτον μαρίας ἀφίκετο,
 ὡστ', ἐξόν αὐτῷ τὰ μ' ἐλεῖν βεβλεύματα
 375 γῆς ἐκβαλόντι, τήνδ' ἀφῆκεν ἡμέραν
 μεῖνά μ', ἐν ἣ τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νε-

κρῆς
 θήσω, πατέρα τε, καὶ κόρην, πόσιν τ'
 ἐμόν.

πολλὰς δ' ἔχουσα θανασίμβας αὐτοῖς ὀδὲς,

οὐκ οἶδ' ὅποια πρῶτον ἐγχειρῶ, Φίλη·
 πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικόν πυρὶ,
 ἢ θηκτὸν ὄσω Φάσγανον δι' ἥπατος,
 σιγῇ δόμους εἰσβάσ', ἢ ἔξρωται λέχος.
 ἀλλ' ἐν τι μοι πρόσαντες· εἰ ληφθήσομαι
 δόμους ὑπερβαίνουσα, καὶ τεχνωμένη,
 θανέουσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων. 380
 κράτις αὖ τὴν εὐθεΐαν, ἣ πεφύκαμεν
 σοφῶν μάλισα, Φαρμακίαις αὐτὸς ἐλεῖν.
 εἶεν·

καὶ δὴ τεθναῶσι· τίς με δέξεται πόλις;
 τίς γῆν ἄσυλον καὶ δόμους ἐχεγγυεῖ
 ξένος παρασχών, ῥύσεται τὸν δέμας;
 οὐκ ἔστι· μείνας ἔν' ἐτι μικρὸν χρόνον,
 ἦν μὲν τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλῆς Φανῆ,
 δόλω μέτεμι τόνδε καὶ σιγῇ Φόνον·
 ἦν δ' ἐξελαύνη ζυμφορὰ μ' ἀμήχανος,
 αὐτὴ ξίφος λαβέουσα, καὶ μέλω θανεῖν,
 κτενῶ σφε, τόλμησ' ἔμι πρὸς τὸ καρ-
 τερόν. 390

οὐ γὰρ, μὰ τὴν δέσποιναν, ἦν ἐγὼ σέβω
 μάλισα πάντων, καὶ ζυνεργὸν εἰλόμην,
 Ἐκάτην, μυχοῖς ναῖουσαν ἐστίας ἐμῆς,
 χαίρων τις αὐτῶν τὸν δέμας ἀλγυνεῖ κέαρ. 400
 πικρὸς δ' ἐγὼ σφι καὶ λυγρὸς θήσω γά-
 μους,

πικρὸν δὲ κῆδος, καὶ Φυγαῖς ἐμαῖς χθονός.
 ἀλλ' εἶα· Φεῖδε μηδὲν ὦν ἐπίστασα,
 Μήδεια, βελεύουσα καὶ τεχνωμένη·
 ἔρπ' εἰς τὸ δεινόν· νῦν ἀγὼν εὐψυχίας. 405
 ὄρῃσ' αὖ πάσχεις· ἐγέλωτα δὲ σ' ὄφλειν
 τοῖς Σισυφείοις, τοῖς τ' Ἰάσονος γάμοις,

μας ὄρισσασα πόντες
πέτρας ἐπὶ δὲ ξένα
ναίεις χθονί, τὰς ἀνάμδρε
κοίτας ὀλέσασα λέκτρον,
τάλανα, Φυγὰς δὲ χάρας

440

ἄτιμος ἔλαυνη.
βέβαια δ' ὄρκων χάρις, ἐδὲ τ' αἰδῶς Ἄν-
τις. β.

Ἐλλάδι τὰ μεγάλα μίμνει,
αἰθερία δ' ἀνέπτα.
σοὶ δ' ἐδὲ πατρὸς δόμοι,
δύσανε, μεθορμίσσασθαι
μόχθων παρὰ τῶνδε, λέκτρον
ἔπει βασιλεία κρείσσων
Δόμοισιν ἐπέσα.

445

ΙΑΣΩΝ. ΜΗΔΕΙΑ. ΧΟΡΟΣ.

ΙΑΣ. Οὐ νῦν κατεῖδον πρῶτον, ἀλλὰ 450
πολλάκις,

τραχεῖαν ὄργην, ὡς ἀμήχανον κακόν.
σοὶ γὰρ παρὲν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχεν,
κέφως φερῶσι κρεσσόνων βελεύματα,
λόγων ματαίων ἐνεκ' ἐκπεσῆ χθονός.
καὶ μοὶ μὲν ἐδὲν πρᾶγμ', ἀμὴ παύσῃ ποτε 455
λέγῃσ', Ἰάσων ὡς κακίστος ἐς ἀνῆρ'
ἂ δ' ἐς τυράννης ἐστὶ σοὶ λελεγμένα,
πᾶν κέρδος ἠγῆ ζημιεμένη φυγῆ.
καὶ γὰρ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμωμένων
ὄργας ἀφῆρην, καὶ σ' ἐβελόμην μένεν 460
σύ δ' ἐν ἀνίεισ μαρίαις, λέγῃσ' αἰεὶ
κακῶς τυράννης· τοι γὰρ ἐκπεσῆ χθονός.

ὁμῶς

- ὁμοίως δὲ καὶ τῶνδ' ἐκ ἀπειρηκῶς Φίλοις,
 ἤκω τσοῖνδε προσκοπόμενος, γύναι,
 465 ὡς μὴτ' ἀχρήμων ζῆν τέκνοισιν ἐπέσῃς
 μὴτ' ἐνδεής τε· πολλὴ ἐφέλικται Φυγὴ
 κακὰ ζῆν αὐτῇ. καὶ γὰρ εἰ σύ με συγῆς,
 οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς Φρονεῖν ποτέ.
- ΜΗΔ. ὦ παγκαίκιζε, τῆτο γὰρ σ'
 470 εἰπεῖν ἔχω
 γλώσση, μέγιστον εἰς ἀνανδρίαν κακόν,
 ἤλθες πρὸς ἡμᾶς, ἤλθες, ἔχθριτος γεγώς·
 οὐ τοι θράσος τόδ' ἐστίν, ἔδ' εὐτολμία,
 Φίλος κακῶς θράσασαντ' ἐναντίον βλέπων,
 ἀλλ' ἢ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
 475 πασῶν, ἀναίδει. εὖ δ' ἐποίησας μολῶν.
 ἐγὼ τε γὰρ λέξασα, κεφωθήσομαι
 ψυχὴν, κακῶς σε, καὶ σύ λυπήσῃ κλύων.
 ἐκ τῶν γὰρ πρώτων πρώτον ἀρῶμαι λέ-
 γεν.
- ἔσασα σ', ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὄσοι
 480 ταυτὸν ζυνεισέβησαν Ἀργῶων σκάφος,
 πεμφθέντα ταύρων πυρπύων ἐπιστάτην
 ζευγλησι καὶ σπερῶντα θανάσιμεν γύνῃ·
 δράκοντα δ', ὃς πάγχρυσον ἀμφέπων
 δέρας,
 σπείρας ἔσασε πολυπλόκοις αὔπνος ὢν,
 485 κτεῖνας, ἀνέσχον σοὶ Φαίος σωτήριον.
 αὐτῇ δέ, πατέρα καὶ δόμους προδῶσ' ἐμῆς,
 τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἴωλον ἰκόμην
 ζῆν σοὶ, πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα.
 Πελίαν τ' ἀπέκτεν', ὡς περ' ἀλγίστον θανῆν,
 490 παίδων ὑπ' αὐτῆ, πάντα τ' ἐξῆλον φόβον.
 καὶ ταῦτ' ὑφ' ἡμῶν, ὧ καίκις ἀνδρῶν, παθῶν,
 πρῶ-

πρὸ δακτύλων ἡμῶν· καινὰ δ' ἐκτίσω λέχη,
 παίδων γεγώτων· εἰ γὰρ ἦσθ' ἄποις ἔτι,
 ζύγγωσ' ἂν ἦν σοι, τῶδ' ἔρασθῆναι λέχους.
 ὄρκων δὲ φράσθῃ πύσις· ἔθ' ἔχω μαθεῖν, 495
 εἰ θεὸς νομίζεις τὸς τὸτ' ἐκ ἀρχῆν ἔτι,
 ἢ καινὰ κείσθαι θέσμι ἀνθρώποις τανῦν,
 ἔπει ζύνοισθ' ἄ γ' εἰς ἐμ' ἐκ εὐσρκος ἂν.
 Φεῦ δεξιὰ χεῖρ, ἧς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνεθ,
 καὶ τῶνδε γονάτων, ὡς μάτην κεχρωσ- 500
 μεθα

καιῖ πρὸς ἀνδρὸς, ἐλπίδων δ' ἡμάρομεν.
 ἄ γ', ὡς φίλω γὰρ ὄντι σοι κοινώσομαι,
 δοκῶσα μὴ τι πρὸς γε σὲ πράξεν καλῶς,
 ὄμως δ', ἐρωτηθεῖς γὰρ αἰσχίαν φανῆ.
 νῦν ποῖ τράπωμαι; πότῃρα πρὸς πατρός 505
 δόμους,

οὓς σοι προδῶσα καὶ πάτραν, ἀφικόμενη;
 ἢ πρὸς ταλαίνας Πελοπείδας; καλῶς τ'
 ἂν ἔν
 δέξαιντό μ' οἴκοις, ὧν πατέρες κατέκτανον.
 ἔχει γὰρ ἔγω· τοῖς μὲν οἴκοθεν φίλοις
 ἐχθρὰ κατέστηχ'· ἔσθ' ἐμ' ἐκ ἐχρῆν κα- 510
 κῶς

δρᾶν, σοὶ χάριν φέροσα, πολεμίους ἔχω·
 τοιγάρ με πολλὰῖς μακαρίαν Ἑλληνίδων
 ἔθηκες ἀντὶ τῶνδε· θαυμαστὸν δὲ σέ γ'
 ἔχω πᾶσιν, καὶ πιστὸν, ἢ τάλαιν' ἐγώ.
 εἰ Φεύξομαι δὲ γαῖαν, ἐμβεβλημένη, 515
 φίλων ἔρημος, ζῦν τέκνοις μόνῃ μόνους,
 καλὸν γ' ὄνειδος τῷ νέωσ' ἑνυμφίω,
 πτωχὸς ἀλαῶσαι παῖδας, ἢ τ' ἔσωσά σε.
 ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρηστῆ μὲν, ὅς κίβδηλος ἦ,

- 520 τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὅπαστας σαφῆ,
 ἀνδρῶν δ', ὅσα χερῶν τὸν κακὸν διεδέναι,
 οὐδεὶς χαρακτηριστῆς ἐμπέφυκε σώματι;
 ΧΟΡ. Δεινὴ τις οὐργὴ καὶ δυσίατος
 πέλες,
 ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.
- 525 ΙΑΣ. Δεῖ μ', ὡς εἶπες, μὴ κακὸν φῦ-
 ναί λέγειν,
 ἀλλ' ὅσπερ καὶ κενὸν οἰακοσφόρον,
 ἀκροῖσι λαίφρες κρασπέδοις ὑπεκδραμῆν
 τὴν σὴν σόμαργον, ἃ γύναι, γλωσσαλιγίαν.
 ἔγωγ', ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργαῖς χάριν,
- 530 Κύπριον νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας
 σῴτεραν εἶναι θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων μόνην.
 σοὶ δ' ἔσι μὲν νῆς λεπτός, ἀλλ' ἐπιφθονὸς
 λόγος διελθεῖν, ὡς ἔβρωσ' ἠνάγκασε
 τόξοις ἀφύκτοις τέρμον ἐκσῶσαι δέμας.
- 535 ἀλλ' ἐν ἀκριβοῦς αὐτὸ δῆσομαι λίαν.
 ὅπῃ γὰρ ἐν ὠνησας, εἰ κακῶς ἔχει.
 μείζω γε μέντοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 εἴληφας, ἢ δέδωκας, ὡς ἐγὼ φράσω.
 πρῶτον μὲν Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
- 540 γαῖαν κατοικῆς, καὶ δίκην ἐπίστασαι,
 νόμοις τε χερῆσαι, μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν.
 πάντες δὲ σ' ἠθοντ' ἔσαν Ἕλληνες σοφῆν,
 καὶ δόξαν ἔσχευ· εἰ δὲ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις
 ὄρεσιν ὤκεις, ἐν ἅν' ἦν λόγος σέθεν.
- 545 εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις,
 μήτ' Ὀρφείως κάλλιον ὑμῆσαι μέλος,
 εἰ μὴ πίσσημος ἢ τύχη γένοιτό μοι.
 τοσαῦτα μέντοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι
 ἔλεξ'. ἀμιλλαν γὰρ σὺ πρὸς θηκας λόγων.
 αἰ δ'

αὐτὸ δ' εἰς γάμους μοι βασιλίδας ἀνείδισας, 550
 ἐν τῷδε δείξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγάς,
 ἔπειτα σώφρων, εἶτα σοὶ μέγας φίλος,
 καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν· ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος.

ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίᾳς χθονός,
 πολλὰς ἐφέλικον ζυμφορὰς ἀμηχάνες, 555
 τί τ' ἔδ' ἂν εὐρημ' εὐρον εὐτηχέστερον,

ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως, Φυγαῖς γεγάς;
 οὐχ, ἢ σὺ κνίξῃ, σὸν μὲν ἐχθαίρων λέχος,
 καινῆς δὲ νύμφης ἰμέρω πεπληγμένος,
 οὐδ' εἰς ἀμίλλαν πολυτεκνον σπεδὴν ἔχων· 560
 ἀλλ' ὡς, τὸ μὲν μέγιστον, οἰκοῖμεν καλῶς,

καὶ μὴ σπανίζοιμεθα, γιγνώσκων ὅτι
 πένητα φεύγει πᾶς τις ἐμποδὼν φίλος·
 παῖδας δὲ θρέψαμι ἀξίως δόμων ἐμῶν, 565
 σπείρας τ' ἀδελφὸς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκ-
 νοις,

ἐς ταῦτ' ὀφείην, καὶ ζυναρτήσας γένος,
 εὐδαιμονοίην. σοὶ τε γὰρ παίδων τί δεῖ,
 ἐμοὶ τε λυεὶ τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις,

τὰ ζῶντ' ὀνήσασθαι. μῶν βεβέλευμαι κακῶς; 570

οὐδ' ἂν σὺ Φαίης, εἴ σε μὴ κνίξοι λέχος.

ἀλλ' εἰς τοσῶτον ἤκειδ', ὥστ' ὀρθομένης
 εὐνῆς, γυναῖκες πάντ' ἔχεν νομίζετε·
 ἦν δ' αὖ γένηται ζυμφορὰ τις ἐς λέχος,

τὰ λῶσα καὶ κάλλιστα, πολεμιάτατα 575

τίθεσθε. χεῖρ γὰρ ἀλλοθὲν ποδὲν βροτῆς
 παῖδας τεκνῶσθαι, θῆλυ δ' ἐκ εἶναι γένος·
 χ' οὕτως ἂν ἐκ ἦν ἔδ' ἐν ἀνθρώποις κακόν.

ΧΟΡ. Ἰᾶσον, εὖ μὲν τὸσδ' ἐκόσμησας
 λόγους·

580 ὄμως δ' ἔμοιγε, κεί παρὰ γνώμην ἔρω,
δοκῆς, προδὸς σὴν ἀλοχον, ἐ δίκαια δρᾶν.

ΜΗΔ. Ἡ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διαφο-
ρος βροτῶν.

ἐμοὶ γὰρ ὅστις ἀδικος ἂν, σοφὸς λέγειν
πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει.

585 γλωσση γὰρ ἀνῶν τάδ' ἐὺ περιτελεῖν,
τολμᾷ πανουργεῖν· ἔτι δ' ἐν ἄγαν σοφός.
ὡς καὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἐμὴν εὐσχήμεων γένη,
λέγειν δὲ δεινός· ἐν γὰρ ἐκτενεῖ σ' ἔπος.
χρῆν σ', εἴπερ ἦδα μὴ καιὸς, πείσαντά με

590 γαμῆν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ Φίλων.

ΙΑΣ. Καλῶς γ' ἂν ἐν σὺ τῶδ' ὑπ-
ηρέτης λόγῳ,

εἴ σοι γάμον κατέπεον, ἦτις ἐδὲ νῦν
τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον.

ΜΗΔ. Οὐ τῆτό σ' εἶχεν· ἀλλὰ βάρ-
βαρον λέχος

595 πρὸς γῆρας ἐκ εὐδεξον ἐξέβαινέ σοι.

ΙΑΣ. Εὖ νῦν τὸδ' ἴδι, μὴ γυναικὸς
ἐνεκα

γῆμαί με λέντρα βασιλέως, αἶ νῦν ἔχω·
ἀλλ', ὥσπερ εἶπον καὶ πάρος, σῶσαι θέ-
λων

σέ, καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρος

600 Φῦσαι τυράννης παῖδας, ἔρυμα δάμασι.

ΜΗΔ. Μὴ μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαί-
μων βίος,

μῆδ' ὄλβος, ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα.

ΙΑΣ. Οἶδ', ὡς μετεύξη καὶ σοφωτέρα
Φανῆ;

τὰ χρεῖσά μὴ σοι λυπρὰ φανέδω ποτέ,

μῆδ'

μηδ' εὐτυχῆσα δυσυχῆς εἶναι δοκῆς. 605

ΜΗΔ. Ὑβρις, ἐπειδὴ σοὶ μὲν ἐς ἀποτροφήν.

ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε Φευξέμαχ' ἔδονα.

ΙΑΣ. Αὐτὴ τὰδ' εἶλε' μηδέν' ἄλλον αἰτιῶν.

ΜΗΔ. Τί δρῶσα; μῶν γαμῆσα, καὶ προωδῆσά σε;

ΙΑΣ. Ἄραίς τυράννοις ἀνοσίεσ ἀρωμένην. 610

ΜΗΔ. Καὶ σοῖς ἀραῖαι γ' ἔσα τυγχάνω δομοῖς.

ΙΑΣ. Ὡς ἐ κρηῆμαχ' τῶνδ' εἰ σοὶ τὰ πλείονα.

ἀλλ' εἴ τι βέλεται παισὶν, ἢ σαυτῇ, Φυγῆς προσωφέλημα, χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν λέγ' ὡς ἔτοιμος ἀφ' ἑδῶν δάσαι χερί, ξένοις τεπέμπειν ζυμβολήν, αἱ δρασασί' εἴ, καὶ ταῦτα μὴ θέλωσα μάρανεῖς, γύναξ' λήξασα δ' ὀργῆς, κερδανεῖς ἀμείνονα.

615

ΜΗΔ. Οὐτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χερσαίμεθ' ἂν,

οὐτ' ἂν τι δεξαίμεθα, μηδ' ἡμῖν δίδε.

620

κακῆ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησις ἐκ ἔχει.

ΙΑΣ. Ἄλλ' ἐν ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,

ὡς πάνθ' ὑπεργεῖν σοὶ τε καὶ τέκνοις θέλω σοὶ δ' ἐκ ἀρέσκει τὰ γὰρδ', ἀλλ' αὐθαδία φίλος ἀπαθῆ' τοι γὰρ ἀλγυνεῖ πλέον.

625

ΜΗΔ. Χώρει' πίδαξ γὰρ τῆς νεοδημίτερος

αἰρήν, χρονίζων δαμάτων ἐξώπιος.

νύμ-

νύμφευ· ἴσως γὰρ, ζῆν θεῶ δ' εἰρήσεται,
γαμεῖς τοιῦτον, ὥστε σ' ἀρνείομαι, γά-
μον.

ΧΟΡΟΣ. ΜΗΔΕΙΑ.

630 ΧΟΡ. Ἐρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν ερο-
φή α'.

ἔλθόντες, ἐκ εὐδοξίαν,
οὐδ' ἀρετάν παρέδωκαν
ἀνδράσιν· εἰ δ' ἄλις ἔλθοι Κύπρις,
ἐκ ἄλλα θεὸς εὐχαρις ἔγω,

635 μὴ ποτ', ὦ δέσποιν', ἐπ' ἐμοὶ
χρυσέων τόξων ἔφειψ
ἡμέρω χρεῖσασ', ἄφικτον οἶσόν.
στέργοι δ' ἐμὲ σωφροσύνα, ἀντις. α'.
δώρημα κάλλιστον θεῶν.

640 μηδέ ποτ' ἀμφιλόγως ὀρ-
γὰς, ἀκόντεςά τε νείκη, θυμὸν
ἐκπλήξασ' ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις,
προσβάλοιμ', ὦ δεινὰ Κύπρις,
ἀπολέμεες εὐνάς σεβίξασ',

645 ὄξύφρων κρῖναι λέχη γυναικῶν.
ὦ πατρὶς, ὦ δῶμά τ' ἐμὸν, μὴ δῆτ'
εροφή β',

ἀπολις γενοίμαν,
τὸν ἀμηχανίας
ἔχουσα δυσπέρατον αἰῶν',
οἰκτροτάτον ἀχέων·

650 θανάτω, θανάτω πάρος δαμείην,
αἰμέραν τάνδ' ἐξανύσασα· μόχθων δ'
ἐκ ἄλλος ὑπερθεν

ἢ γὰς

ἢ γὰρ πατρίας σέρεσθαι.
 εἶδομεν, ἐκ ἐξ' ἐτέρων μύθων ἀντίψ. β'. 655
 ἔχομεν Φράσσαθαι.
 σέ γὰρ ἔ' πόλις, ἔ'
 Φίλων τις ᾤκτερε, παθεῖσθαι
 δεινόταταν παθέων.
 ἀχαίριτος ὄλειθ', ὅτω πάρεσι 660
 μὴ Φίλος τιμᾶν, καθαρὰν ἀνοίξαι
 τα κληῖδα Φρενῶν ἔ-
 μοὶ μὲν φίλος ἔ' ποτ' ἔσσι.

ΛΙΓΕΥΣ. ΜΗΔΕΙΑ. ΧΟΡΟΣ.

ΛΙΓ. Μήδεια, χαῖρε· τῆδε γὰρ προσί-
 μιον 665
 κἀλλιον εἰδὲς οἶδε προσφανεῖν φίλος.
 ΜΗΔ. ὦ χαῖρε καὶ σὺ, παῖ σοφῆ
 Πανδίωνος,
 Λίγευ· πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπισρωφᾶ πέδον;
 ΛΙΓ. Φοίβε παλαιὸν ἐκλιπῶν χρη-
 σήριον.
 ΜΗΔ. Τί δ' ἄμφαλὸν γῆς θεσπιωδὸν
 ἔσάλης;
 ΛΙΓ. Παιδῶν ἔρευνῶν σπέρμ' ὅπως 670
 γένοιτό μοι.
 ΜΗΔ. Πρὸς θεῶν, ἀπαις γὰρ δευρ'
 αἰετίνεις βίον;
 ΛΙΓ. Ἄπαιδες ἐσμέν, δαίμονος τινὸς
 τύχη.
 ΜΗΔ. Δάμαρτος ἔσης, ἢ λέχες ἀ-
 περος ᾶν;
 ΛΙΓ. Οὐκ ἐσμέν εὐνῆς ἀζυγες γαμηλῆς.
 ΜΗΔ.

- 675 ΜΗΔ. Τί δήτα Φοίβος εἶπέ σοι παι-
δων πέρι;
ΑΙΓ. Σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβα-
λεῖν, ἔπη.
ΜΗΔ. Θέμις μὲν ἡμᾶς χρησμών εἰδέ-
ναι θεῶν.
ΑΙΓ. Μάλισ', ἐπίτοι καὶ σοφῆς δεῖ-
ται φρενός.
ΜΗΔ. Τί δὴτ' ἔχρησε; λέξον, εἰ θέ-
μις κλυεῖν.
680 ΑΙΓ. Ἄσκη με τὸν πρέχοντα μὴ λυ-
σαι πόδα.
ΜΗΔ. Πρὶν ἂν τί δρατῆς, ἢ τίν' ἐξίη
χθόνα;
ΑΙΓ. Πρὶν ἂν πατρώων αὐθις ἐστίαν
μόλω.
ΜΗΔ. Σὺ δ' ὡς τί χεῖρων τήνδεναι-
σολεῖς χθόνα;
ΑΙΓ. Πιτθεὺς τίς ἐστὶ γῆς ἀναξ Τροι-
ζηνίας.
685 ΜΗΔ. Πᾶσι, ὡς λέγῃσι, Πέλοπος εὐσε-
βέσατος.
ΑΙΓ. Τέτρω θεῶ μάντευμα κοινῶσαι
θέλω.
ΜΗΔ. Σοφὸς γὰρ ἀνὴρ, καὶ τρίβων
τὰ τοιαῦτα.
ΑΙΓ. Καί μοι γε πάντων φίλτατος δο-
ρυξένων.
ΜΗΔ. Ἄλλ' εὐτυχοῖσι, καὶ τύχοις
ὄσων ἐρεῖς.
690 ΑΙΓ. Τί γὰρ σὸν ὄμμα χεῖρὸς τε συν-
τέτυχ' ὄσος;

ΜΗΔ.

- ΜΗΔ. Αἰγεῦ, κάκιστος ἐσί μοι πάντων πόσις.
- ΑΙΓ. Τί φῆς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυδυμίας.
- ΜΗΔ. Ἄδικεῖ μ' ἰάσαν, ἐδὲν ἐξ ἐμῆ παθάν.
- ΑΙΓ. Τί χρεῖμα δράσας; φράζ' ἐμοὶ σαφέτερον.
- ΜΗΔ. Γυναικ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότην δόμων ἔχει. 695
- ΑΙΓ. Ἦπερ τετόλμηκ' ἔργον αἰσχιστον τόδε;
- ΜΗΔ. Σάφ' ἴσθ'· ἀτιμοὶ δ' ἐσμὲν, οἱ προτὲ φίλοι.
- ΑΙΓ. Πότερον ἐραδαίεις, ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;
- ΜΗΔ. Μέγαν γ' ἔρωτα· πιστὸς ἐκ ἔφου φίλοις.
- ΑΙΓ. Ἴτω νυν, εἴπερ, ὡς λέγεις, ἐστὶν κακίος. 700
- ΜΗΔ. Ἄνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράαθη λαβεῖν.
- ΑΙΔ. Δίδωσι δ' αὐτῶ τίς; πέρανέ μοι λόγον.
- ΜΗΔ. Κρέων, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.
- ΑΙΓ. Συγγνωσά μὲν γὰρ ἦν σε λυπεῖσθαι, γύναι.
- ΜΗΔ. Ὀλωλα καὶ πρὸς γ' ἐξελαύνομαι χθονός. 705
- ΑΙΓ. Πρὸς τῆ; τὸδ' ἄλλο καινὸν ἀγγελλεῖς κακίον.

ΜΗΔ. Κρέων μ' ἐλαύνει Φυγάδα γῆς
Κορινθίας.

ΑΙΓ. Ἐὰ δ' ἰάσων; ἐδὲ ταυτ' ἐπή-
νεσα.

ΜΗΔ. Λόγω μὲν ἔχι, καρτερεῖν δὲ
βέλεται.

710 ἀλλ' ἀντομά σε τῆσδε πρὸς γενειάδος,
γονάτων τε τῶν σῶν, ἰευσία τε γίγνομαι,
οἴκτειρον, οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα,
καὶ μή μ' ἔρημον ἐκπεσθεσαν εἰσίδης,
δέξαι δὲ χάρα καὶ δόμοις ἐφέςιον.

715 οὕτως ἔρωσ σοὶ πρὸς θεῶν τελεσφόρος
γένεοιτο παίδων, καυτὸς ἄλβιος θάνοισ.
εὐρημα δ' ἐν αἰδί, οἷον εὐρηκας τόδε·
παύσω δὲ σ' ὄντ' ἀπαιδα, καὶ παίδων
γονάς

σπεῖραί σε θήσω· τοιάδ' οἶδα φάρμακα.

720 ΑΙΓ. Πολλῶν ἑκατι τήνδε σοὶ δένοι
χάριν,

γύνα, πρόθυμός εἰμι· πρῶτα μὲν θεῶν,
ἔπειτα παίδων, ὧν μ' επαγγέλλη γονάς.
εἰς τῆτο γὰρ δὴ φρεῖδός εἰμι πᾶς ἐγώ.
οὕτω δ' ἔχει μοι· σὲ μὲν ἐλθέσης χθόνα,

725 περᾶσομά σε προσξενεῖν δίκαιος ὦν.

τοσονδε μέντοι σοὶ προσημαίνω, γύνα·
ἐν τῆσδε μὲν γῆς ἔ' σ' ἄγειν βελήσομαι·
αὐτὴ δ' ἑάν περ εἰς ἔμμεσ ἐλθῆς δόμοσ,
μενεῖς ἀσυλος, κἄ σε μὴ μεθῶ τινι.

730 ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσε πόδα.
ἀναίτιος γὰρ καὶ ξένοισ εἶναι θέλω.

ΜΗΔ. Ἐσαί ταῦδ'· ἀλλὰ τίσις εἰ
γένεοιτό μοι

τέτων, ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν κα-
λῶς.

ΑΙΓ. Μῶν εἰ πέποιθας; ἢ τί σοι τὸ
δυσχερές;

ΜΗΔ. Πέποιθα· Πελὶς δ' ἔχθρὸς 735
ἔστί μοι δόμος,

Κρέων τε· τέτοισ δ', ὀρκίοισι μὲν ζυγείς,
ἀγασσιν εἰ μεθεῖ' ἂν ἐκ γαίης ἐμέ·
λόγοις δὲ συμβαίς, καὶ θεῶν ἀνώμοτος,
Φίλος γένοι' ἂν, κἀπικηρυκεύμασι
σύ γ' ἂν πίθοιο. τὰ μοι μὲν γὰρ ἀδενῆ, 740
τοῖς δ' ὄλβος ἐστὶ, καὶ δόμος τυραννικός.

ΑΙΓ. Πολλὴν ἔδειξας ἐν λόγοις προμη-
θεῖαν·

ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι δεῖν τάδ', ἐκ ἀφίσταμαι.
ἐμοὶ τε γὰρ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέστερα,
σκῆψίν τιν' ἔχθραῖς σοῖς ἔχοντα δεινύναι, 745
τὸ σὸν δ' ἄραρε μᾶλλον· ἔξηγῆ θεός.

ΜΗΔ. Ὄμνυ πέδον Γῆς, πατέρα δ'
Ἥλιον πατρός

τῷ μὲν, θεῶν τε συντιθεῖς ἅπαν γένος.

ΑΙΓ. Τί χρῆμα δεύσεν, ἢ τί μὴ δεύ-
σεν; λέγε.

ΜΗΔ. Μὴτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἐμ' 750
ἐκβαλεῖν ποτε,

μήτ', ἄλλος ἢν τις τῶν ἐμῶν ἔχθρῶν ἄγειν
χερῶν, μεθήσεν ζῶν ἐκείσῳ τρόπῳ.

ΑΙΓ. Ὄμνυμι Γαῖαν, λαμπρὸν Ἥλις
τε Φῶς,

θεός τε πάντας, ἐμμένειν, ἃ σε κλύω.

ΜΗΔ. Ἄρκεῖ. τί δ' ὀρκοῦ τῶδε μὴ 755
ἰμμένων πάθοις;

ΑΙΓ.

ΑΙΓ. Ἄ τοῖσι δυσσεβῆσι γίγνεται βρο-
τῶν.

ΜΗΔ Χαίρων πορεύς· πάντα γὰρ
καλῶς ἔχει.
καὶ γὰρ πόλιν σὴν ὡς τάχιστα ἀφίξομαι,
πράξασ' ἂ μέλλω, καὶ τυχεῖσ' ἂ βέλομαι.

ΧΟΡΟΣ. ΜΗΔΕΙΑ.

760 ΧΟΡ. Ἄλλ' ἄ σ' ὁ Μαιίας πομπῆος
ἀνάξ
πελάστετε δόμοις· ὧν τ' ἐπίνοιαν
σπεύδεις κατέχων πράξεϊας, ἐπεὶ
γενναῖος ἀνήρ,
Αἰγυῦ, παρ' ἐμοὶ δεδόκηται.

765 ΜΗΔ. ὦ Ζεῦ, Δίκη τε Ζητὸς, Ἥλις
τε Φῶς,
νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, Φίλαι,
γενησόμεθα, κείσ' ὁδὸν βεβήκαμεν.

νῦν δ' ἐλπίς ἐχθρὸς τὲς ἐμὲς τίσειν Δίκην.
αὐτὸς γὰρ ὦ νῆρ, ἧ μάλις ἐκάμνομεν,
770 λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βελευμάτων·
ἐκ τῆδ' ἀναψόμεθα πρυμνήτην κάλων,
μολόντες ἄστυ, καὶ πόλισμα Παλλιάδος.
ἤδη δὲ πάντα τὰ μά σοι βελεύματα
λέξω. δεῦρε δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.

775 πέμψασ' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν, Ἰάσονα
ἐς ὄψιν ἔλθειν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι·
μολόντι δ' αὐτῶ μαλθακὸς λέξω λόγους,
ὡς καὶ δοκεῖ μοι ταῦτα καὶ καλῶς ἔχειν,
καὶ ζύμφορ' εἶναι, καὶ κακῶς ἐγνωσμένα·
780 παῖδας δὲ μείναι τὲς ἐμὲς αἰτήσομαι.

ἔχ' ὡς λιπέσσα πολεμίας ἐπὶ χθονός
 ἐχθροῖσι παῖδας τὰς ἔμεες καθυβρίσαι,
 ἀλλ' ὡς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτανόν.
 πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ' ἔχοντας ἐν χερσῶν,
 λεπτόν τε πέπλον, καὶ σέφος χρυσήλα- 785
 τον·

κἀνπερ λαβέσσα κόσμον ἀμφιδῆ χροῖ,
 κακῶς ὀλέεται, πᾶς θ' ὅς ἂν δίγῃ κόρης·
 τοιοῖσδε χρίσω Φαρμάκοις δωρήματα.
 ἐνταῦθα μέντοι τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον·
 ἄμαζα δ' οἶον ἔργον ἔς ἔργασέον 790
 τάντευθεν ἡμῖν. τέκνα γὰρ κατακτενῶ

τὰ μ'· ἔτις ἐσίν, ὅστις ἐξαιρήσεται·
 δόμον τε πάντα συγχέασ' Ἴάσονος,
 ἔξεμι γαίης, Φιλτάτων παίδων Φόνον
 Φευγῆσα, καὶ τλαῖσ' ἔργον ἀνοσιώτατον. 795
 οὐ γὰρ γελαῶσαι τλητόν ἐξ ἐχθρῶν, Φίλα-
 ἴτω· τί μοι ζῆν κέρδος; ἔτ' ἐμοὶ πατρίς,
 οὐτ' οἶκός ἐστιν, ἔτ' ἀποσροφῆ κακῶν.

ἡμάρτανον τόθ', ἠνίκ' ἐξελίμπανον
 δόμους πατρώας, ἀνδρὸς Ἐλλήνος λόγοις 800
 παιδείῃσ', ὅς ἡμῖν σὺν θεῷ τίσει δίκην.

οὐτ' ἐξ ἐμῆ γὰρ παῖδας ὄψεται ποτε
 ζῶντας τολοῖπον, ἔτε τῆς νεοζύγῃ
 νύμφῃς τεκνώσει παῖδ', ἐπεὶ κακὴν κακῶς
 θανείν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι Φαρμάκοις. 805

μηδεὶς με Φαύλην καὶ θενὴ νομιζέτω,
 μήδ' ἠσυχαίαν, ἀλλὰ θάτερος τρόπε,
 βαρεῖαν ἐχθροῖς, καὶ Φίλοιον εὐμενῆ.
 τῶν γὰρ τοιούτων εὐκλεέστατος βίος.

ΧΟΡ. Ἐπεὶπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκονῶσα 810
 λόγον,

σέ τ' ὠφελεῖν θέλωσα, καὶ νόμοις βροτῶν
 ζυλλαμβάινουσα, δρᾶν σ' ἀπεννέπω ταῦτα.

ΜΗΔ. Οὐκ ἔστιν ἄλλως· σοὶ δὲ συγ-
 γνώμη λέγεται

τάδ' ἔστι, μὴ πάσχεσσαν, ὡς ἐγώ, κακῶς.

815 ΧΟΡ. Ἀλλὰ κτανεῖν σὸ παῖδε τολμή-
 σεις, γυναί;

ΜΗΔ. Οὕτω γὰρ ἂν μάλιτα δηχ-
 θεῖη πόσις.

ΧΟΡ. Σὺ δ' αὖ γένοι' ἂν ἀθλιωτάτη
 γυνή.

ΜΗΔ. Ἴτω περισσοὶ πάντες οἱ ἕν-
 σω λόγοι.

ἀλλ' εἶα, χάρες, καὶ κόμιζ' Ἰάσονα·

820 εἰς πάντα γὰρ δὴ σοὶ τὰ πιστὰ χρωμέθα.
 λέξεις δὲ μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων,
 εἶπερ φρονεῖς εὐ δεσπότης, γυνή τ' ἔφυς.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Ἔρχεθεῖδαί το παλαιὸν ὄλβιοι, εὐροφῆ αἰ.
 καὶ θεῶν παῖδες μακαίρων,

825 ἱεραῖς χάρας ἀπορδήτε τ'.
 ἀποφερβόμενοι

κλεποτάταν σοφίαν,

αἰεὶ διὰ λαμπροτάτε

βαίνοντες ἀβραῶς αἰθέρος,

830 ἔνθα ποδ' ἀγναῖς

ἐννεα Πιερίδας

Μίσσας λέγασι

Ξανθοῖαν Ἀρμονίαν Φυτεῦσασ·

τῆ καλλιναῖε τ' ἀπὸ Κηφισῆ βροαῖς

ἀν-
 τισ. ἀ.

ταῖν

- τὰν Κύπριν κλήζουσι ἀφυ- 835
 σαμέναν, χάραν καταπνεύουσα
 μετρίαις ἀνέμων
 ἠδυσπνοῖσι αὔραισι
 αἰεὶ δ' ἐπιβαλλομένην
 χαίταισιν εὐώδη ῥοδέ- 840
 ων πλόκον ἀνδράων,
 τᾶ σοφία παρέδρεε
 πέμπεν ἔρωτας,
 παντοίας ἀρετᾶς ζυνέργος.
 πῶς ἐν ἱερῶν ποταμῶν 845
 ἐροφῆ β.
 ἢ πόρος, ἢ Φίλων
 πόμπιμός σε χάρα
 τὰν παιδολέτερον ἔξει,
 τὰν ἐχούσιαν; μετ' ἄλλων 850
 σκέψαι τέκων πλαγίαν,
 σκέψαι Φόνου οἶον αἰρή-
 μη, πρὸς γονάτων σε πάντες
 πάντως ἱκετεύομεν,
 τέκνα Φονεύσης.
 πῶς δὴ θράσος ἐνθεμένης 855
 ἀντις. β.
 χειρὶ, τέκνων σέθεν,
 καρδίᾳ τε, λήψη,
 δεινὰν προσάγασσα τόλμαν;
 πῶς δ' ὄμματα προσβαλῆσαι
 τέκνοις, ἀδακρυῶν μοῖραν 860
 σχήσεις Φόνου; ἐ δυνάστη,
 παίδων ἱκετῶν πιτνόντων,
 τῆγξαι Φονίαν χεῖρα
 τλάμονι θυμῶ.

ΙΑΣΩΝ. ΜΗΔΕΙΑ. ΧΟΡΟΣ. ΠΑΙΔΕΣ.

- 865 **ΙΑΣ.** Ἦνω κελευθεῖς· καὶ γὰρ ἔσα
 δυσμενής,
 οὐκ ἂν γ' ἀμάρτοις τῶδ' ἔτ', ἀλλ' ἀπέ-
 σμαί
 τί χρεῖμα βέλει καινὸν ἐξ ἐμῆ, γύναϊ.
ΜΗΔ. Ἰᾶσον, αἰτέμαί σε τῶν εἰρη-
 μένων
 ζυγγνώμον' εἶναι· τὰς δ' ἐμαῖς ὄργαις Φέ-
 ρειν
- 870 εἰκός σ', ἐπεὶ νῶν πολλ' ὑπέριγασαι φίλα.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην,
 κἀλοιδόρησα· Σχετλία, τί μαίνομαι,
 καὶ δυσμεναῖνα τοῖσι βελεύσω εὔ;
 ἐχθρὰ δὲ γαίαις κοιράνοις καθίσταμαι,
- 875 πόσει θ', ὅς ἡμῖν δεῖα τὰ συμφορώτατα,
 γήμας τύραννον, καὶ κασιγνήτας τέκνοις
 ἐμοῖς φυτεύων; ἐκ ἀπαλλαχθήσομαι
 θεμῆ; τί πάχω, θεῶν πορίζοντων καλῶς;
 οὐκ εἰσὶ μὲν μοι παῖδες; οἶδα δὲ χθόνα
- 880 Φεύγοντας ἡμᾶς, καὶ σπανίζοντας φίλων.
 ταῦτ' ἐννοήσας, ἠδάμην ἀβελίαν
 πολλὴν ἔχυσσα, καὶ μάτην θυμωμένη.
 νῦν ἔν' ἐπανῶ, σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖς,
 κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβάν· ἐγὼ δ' ἄφρων,
- 885 ἢ χρεῖν μετεῖναι τῶνδε τῶν βελευμάτων,
 καὶ συμπεραίνειν, καὶ παρεσάναι λέχει,
 νύμφην τε κηδεύσαν ἠδεύσαι σέθεν.
 ἀλλ' ἐσμέν, οἷον ἐσμέν, ἐκ ἐρῶ κακῶν,
 γυναῖκες· ἔκην χρεῖν σ' ὁμοῖσθαι κακοῖς,
- 890 οὐδ' ἀντιτείνειν νηπί' ἀντὶ νηπίων.

παριέμεθα, καὶ Φαμέν κακῶς Φρονεῖν
 τὸτ' ἀλλ' ἄμενον νῦν βεβέλευμαι τάδε.
 ὦ τέκνα, τέκνα, δεῦτε, λείπετε σέγας·
 ἐξέλθετ', ἀσπάσαδε καὶ προσείπατε
 πατέρα μεθ' ἡμῶν, καὶ διαλλάχθητ' αἶμα 895
 τῆς πρῶθεν ἔχθρας ἐς φίλος μητρὸς μέτα.
 σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν, καὶ μεδέσθηκεν χόλος.
 λάβετε χεῖρος δεξιᾶς· οἴμοι κακῶν
 ὡς ἐνοῶμαι δὴ τι τῶν κεκρυμμένων.
 ἄρ', ὦ τέκν', ἄρ' ἔτω πολὺν ζῶντες χρόνον 900
 Φίλῃν ὀρέξετ' Ἀλένην; τάλαιν ἐγώ,
 ὡς ἀρτίδακρὺς εἰμι, καὶ Φόβω πλέα·
 χρόνω δὲ νεῖκος πατρὸς ἔξαιρεμένη,
 ὅψιν τερεῖνῃν τήνδ' ἐπλήσα δακρυῶν.

ΧΟΡ. Κάμοι κατ' ὄσσαν χλωρὸν ὄρ- 905
 μῆθι δάκρυ·

καὶ μὴ προβαίῃ μεῖζον, ἢ τὸ νῦν κακόν.

ΙΑΣ. Δινῶ, γύναι, τὰδ' ἐδ' ἐκεῖνα
 μέφομαι.

εἰκὸς γὰρ ὄργαις θῆλυ ποιῆσθαι γένος,
 γάμβος παρεμπολῶντί γ' αἰθεῖς πόσει.
 ἀλλ' ἐς τὸ λῶον σὸν μεδέσθηκεν κῆαρ, 910
 ἔγνωσ δὲ τὴν νικῶσαν, ἀλλὰ νῦν χρόνω,
 βελήν· γυναικὸς ἔργα ταῦτα σάφρονος.
 ὑμῶν δὲ, παῖδες, ἐπ' ἀφροντίως πατῆρ
 πωλὴν ἔθηκε σὺν θεοῖς προμηθίαν.
 οἴμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας 915
 τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι ζῆν κασιγνήτοισ' ἐτι.
 ἀλλ' αὐξάνετε τάλλα δ' ἐξεργάζεται
 πατὴρ τε, καὶ θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενής·
 ἴδομι δ' ὑμᾶς εὐτραφεῖς ἤθης τέλος
 μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους. 920

αὐ-

αὐτῇ, τί χλωροῖς δαικρούσις τέγγεις κέρας,
στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηίδα,
κἔκ ασμένῃ τόνδ' ἐξ ἑμῆ δέχη λόγον;

ΜΗΔ. Οὐδέν' τέκνων τῶνδ' ἔννοσμένη
πέρι —

925 ΙΑΣ. Θάρσει νυν' εὖ γὰρ τῶνδε θήσο-
μαι πέρι.

ΜΗΔ. Δράσω τάδ'· ἔτι σοῖς ἀπι-
σήσω λόγοις,
γυνὴ δὲ θῆλυς, καὶ πὶ δαικρούσις ἔφυ.

ΙΑΣ. Τί δῆτα λίαν τοῖσδ' ἐπιστένεις
τέκνοις;

ΜΗΔ. Ἐτίκτον αὐτῆς ζῆνδ' ὅτ' ἐξή-
χε τέκνα,

930 εἰσηλθὲ μ' οἶκος, εἰ γενήσεται τάδα.
ἀλλ' ὥνπερ ἔνευ εἰς ἑμῆς ἦκεις λόγους,
τὰ μὲν λέλεκται, τῶν δ' ἐγὼ μνηοθήσομαι.
ἔπει τυράννοις γῆς μ' ἀποσέλασ δοκεῖ,
καί μοι τάδ' ἐστὶ λῶσα, γιγνώσκω καλάς.

935 μὴτ' ἐμποδῶν σοι, μήτε κειράνοις χθονός,
ναίεν' δοκῶ γὰρ δυσμενῆς εἶναι δόμοις.
ἡμεῖς μὲν ἐν γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῆ
παῖδες δ' ὅπως ἀν' ἐτραφῶσι σῆ χερὶ,
αἰτῆ Κρέοντα τήνδε μὴ Φεύγειν χθόνα.

940 ΙΑΣ. Οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσομαι· πειρᾶ-
σαι δὲ χερῆ.

ΜΗΔ. Σὺ δ' ἀλλά σὴν κέλευσον αἰ-
τεῖσθαι πατρός
γυναῖκα, παῖδας σὲς ἀφιέναι φυγῆς.

ΙΑΣ. Μάλιστα, καὶ πείσειν γε δοξά-
ζω σφ' ἐγώ,

εἶπερ γυναικῶν ἐσι τῶν ἄλλων μία.

ΜΗΔ. Συλλήψομαι δὲ τῶδ' ἐγὼ καὶ γὰρ 945
πόνε.

πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ', ἃ καλλιζεύεται
τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν, οἷδ' ἐγώ, πολὺ,
λεπτόν τε πέπλον, καὶ σέφος χρυσήλατον,
παῖδας φέροντας. ἀλλ' ὅσον τάχος χρεῶν
κόσμον κομίζειν δεῦρο προσπόλων τινα. 950

εὐδαιμονήσει δ' ἔχ' ἐν, ἀλλὰ μυρία,
ἀνδρὸς τ' ἀρίστου σὲ τυχεῖσ' ὀμεινέτε,
κεκτημένη τε κόσμον, ὃν ποδ' Ἥλιος
πατρὸς πατρὸς δίδωσιν ἐγγόνοισιν αἰς.
λάξυθε φεραίαι τάδε, παῖδες, ἐς χέρας, 955
καὶ τῇ τυραννῶ μακαρία νύμφη δότ' ἔτι
φέροντες ἔτι δῶρα μεμπτά δεξεται.

ΙΑΣ. Τί δ', ὦ ματαία, τῶνδε σᾶς
κενοῖς χέρας;

δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασιλείου πέπλων;
δοκεῖς δὲ χρυσῆ; σῶζε, μὴ δίδε, τάδε. 960
εἶπερ γὰρ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγος τινὸς
γυνή, προθήσει χρημάτων, σάφ' οἷδ' ἐγώ.

ΜΗΔ. Μὴ μοι σύ· πείθειν δῶρα καὶ
θεὸς λόγος·

χρυσὸς δὲ κρείσσων μυρίαν λόγων βροτοῖς.
κεῖνης ὁ δαίμων, κεῖνα νῦν αὖξει θεός, 965
νέα τυραννῆ· τῶν δ' ἐμῶν παίδων φυγὰς
ψυχῆς ἂν ἀλλαξάιμεθ', ἔ χρυσῆ μόνον.
ἀλλ', ὦ τέκν', εἰσελθόντε πλοσίσαις δόμοις,
πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότιν τ' ἐμὴν,
ἰκετεύετ', ἐξαιτέειδε μὴ φεύγειν χθόνα, 970
κόσμον δίδόντες· τῶδε γὰρ μάλιστ' αἰεὶ
ἐς χεῖρ' ἐκείνην δῶρα δεξάσθαι τάδε.

ἴθ' ὡς τάχις α' μητρὶ δ', ὧν ἐραῖ τυχεῖν,
εὐάγγελοι γένοιθε, πρᾶξαντες καλῶς.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

975 Νῦν ἐλπίδες ἐκέτι μοι παίδων ἔροφῆ α'
ζωᾶς, οὐκέτι.

εἰχῆσι γὰρ ἐς Φόνον ἤδη.
δέξεται νύμφα χρυτέων ἀναδέσμων
δέξεται δ' ἀδύσανος ἄταν·

980 Ζαῖνθᾶ δ' ἀμφὶ κόμα
θήσει τὸν Αἰδα κόσμον,
αὐτὰ ταῖν χεροῖν λαβῆσα.
πείσει χάρις, ἀμβρόσιός τ' αὐγὰ ἀν-
τις. α'.

985 πέπλων χρυσεό-
τευκτον σέφανον περιδέδαι·
νερτέροις δ' ἤδη πάρα νυμφοκομήσει.

τοῖαν εἰς ἕρκος πεσεῖται,
καὶ μοῖραν θανάτου
προσλήψεθ' ἀδύσανος·
990 ἄταν δ' ἐχ' ὑπεκφεύξεται.

σύ δ', ὦ τάλαν, ὦ κακόνυμφε, ἔρο-
φῆ β'.

995 κηδεμῶν τυράννων,
παισῖν, ἔκαδειδῶς,
ἀλέθριον βιοτὰν προσάγεις,

995 ἀλόχῳ τε σᾶ συγγερὸν θάνατον.
δύσανε, μοῖρας ἕσον παροίχῃ.
μετασένομαί δὲ σὸν ἄλγος, ἀν-
τις. β'.

ὦ τάλανα παίδων

μά-

μάτερ, ἃ Φονεύσεις
 σὰ τέκνα, νυμφιδίων ἔνεκεν 1000
 λεχέων, ἃ σοι προλιπὼν ἀνόμως
 ἄλλη ζυγοικεῖ πόσις ζυεύων.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ. ΠΑΙΔΕΣ. ΧΟΡΟΣ.
 ΜΗ Δ Ε Ι Α.

ΠΑΙΔ. Δέσποιν, ἀφείνται παῖδες 0205
 οἶδε σοὶ φυγῆς,
 καὶ δῶρα νύμφῃ βασιλῆς ἀσμένῃ χερσῶν
 ἐδέξαιτ' εἰρήνη δὲ ταῖκεῖθεν τέκνοισ. 1005

ΜΗΔ, Ἔα.

ΠΑΙΔ. Τί συγχυθεῖς ἔσηκας, ἠνίκ' 7501
 εὐτυχεῖς;

ΜΗΔ. Αἶ, αἶ, αἶ.

ΠΑΙΔ. Τὰδ' ἔζυνοῦσά τοῖσιν ἐξηγ-
 γελμένοις.

ΜΗΔ. Αἶ, αἶ μάλ' αὖθις.

ΠΑΙΔ. Μῶν τιν' ἀγγέλων τύχην
 οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλην εὐαγγέλιε; 0201

ΜΗΔ. Ἦγγειλας οἶ' ἠγγειλας· ἔ
 σε μέμφομαι. 1010

ΠΑΙΔ. Τί δὴ κατηφείς ὄμμα, καὶ
 δακρυβροεῖς;

ΜΗΔ. Πολλή μ' ἀνάγκη, πρέσβυ.
 ταῦτα γὰρ θεοί,
 καὶ γὰρ κακῶς φροῦσ' ἐμηχανησάμην. 7501

ΠΑΙΔ. Θάρσει· κατὰ ξη καὶ σὺ πρὸς
 τέκνων ἔτι.

ΜΗΔ. Ἄλλες κατὰ ξω πρόθεν ἢ τὰ
 λαὶν ἐγώ. 1015

ΠΑ-

ΠΑΙΔ. Οὔτοι μόνι σὺ σῶν ἀπεζύγης
τέκνον.

κέφως φέρεν χερὶ θνητὸν ὄντα συμφοράς.

ΜΗΔ. Δράσω τὰδ'· ἀλλὰ βαίνει
δαμάτων ἔσω,
καὶ παισὶ πόρσυν, οἷα χερὶ καθ' ἡμέραν.

ΜΗΔΕΙΑ. ΠΑΙΔΕΣ. ΧΟΡΟΣ.

1020 ὦ τέκνα, τέκνα, σφῶν μὲν ἐσι δὴ πέλις,
καὶ δῶμ', ἐν ᾧ, λιπόντες ἀδελίαν ἐμὲ,
οἰκήσεται αἰεὶ μητρὸς ἐσερημένοι·

1021 ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἰμι δὴ φυγὰς,
πρὶν σφῶν ὄνασθαι, καίπιδεῖν εὐδαίμονας,

1025 πρὶν λέκτρα, καὶ γυναῖκα, καὶ γαμη-
λίους

εὐνάς ἀγῆλα, λαμπράδας τ' ἀνασχέθειν.

ὦ δυστάλαινα τῆς ἐμῆς αὐταδίας.

ἄλλως ἄρ' ἡμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην,
ἄλλως δ' ἐμόχθη, καὶ κατεξάνθη πό-
νοισι,

1030 στερεῖράς ἐνέγκουσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.

ἢ μὴν πόθ' ἢ δύσηνος εἶχον ἐλπίδας

πολλὰς ἐν ἡμῖν, γηροβοσκήσεν τ' ἐμὲ,

καὶ κατθανῶσαν χερσὶν εὖ περιτελεῖν,

ζηλωτὸν ἀνδρώποισι· νῦν δ' ὄλωλε δὴ

1035 γλυκεῖα φροντίς. σφῶν γὰρ ἐσερημένη,

λυπρὸν διάξω βίον, ἀλγεινὸν τ' ἐμοί·

ἡμεῖς δὲ μητέρ' ἐκ' ἐτ' ὄμμασιν φίλοις

ὄψεσθ', ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποσάντες βίε.

φεῦ, φεῦ· τί προσδέμεσθ' ἐμὲ ὄμμασιν,

τέκνα;

1040 τί προσγελάετε τὸν πανύστατον γέλων;

αἰ,

αἶ, αἶ· τί δράσω; καρδία γὰρ οἴχεται,
 γυναῖκες, ὄμμα Φαιδρον ὡς εἶδον τέκνων.
 οὐκ ἂν δυναίμην. χαίρετω βλεψύματα
 τὰ πρόσθεν· ἄζω παῖδας ἐν γαίᾳς ἐμῆς.
 τί δέ; με πατέρα τῶνδε τοῖς τέτων κα-

κοῖς

λυπῆσαν, αὐτὴν δις τόσα κτάσθαι κακά;
 οὐ δῆτ' ἔγωγε. χαίρετω βλεψύματα —
 καὶ τοι τί πάσχω; βέλομαι γέλωτ' ὄφ-

λεην,

ἐχθρὸς μεθεῖσα τὸς ἐμῆς ἀζημίαις;
 τολμητέον τάδ'· ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κόπης, 1045
 τὸ καὶ πρόσθαι μαλθακὰς λόγους Φρενί.
 χαρῆτε παῖδες ἐς δόμους· ὅτω δὲ μὴ
 θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θυμάσιν,
 αὐτῶ μελήσει· χεῖρα δ' ἐ διαφθερῶ.—
 ἄ, ἄ.

μὴ δῆτα, θυμὲ, μὴ σύ γ' ἐργάσῃ τάδε· 1055
 ἔασον αὐτὸς, ὦ τάλαν, φείσθαι τέκνων·
 ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες, εὐφρανέσσι σε. — 1060
 μὰ τὸς παρ' Αἴθην νερτέρες αἰλάφορας,
 οὐτεὶ πότ' ἔσσι τῶθ', ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ
 παῖδας παρήσω τὸς ἐμῆς καθυβρίσαι. 1065
 πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ
 δὲ χεῖ,

ἡμεῖς κτενέμεν γ', οἵπερ ἐξεφύσαμεν,
 πάντως πέπρωται ταῦτα, καὶ ἐκφεύ-

ξεται.

καὶ δὴ πὶ κρατὶ σέφανος, ἐν πέπλοισί τε
 νύμφῃ τύραννος ὄλλυται· σάφ' οἶδ' ἐγώ. 1065
 ἀλλ' εἴμι γὰρ δὴ τλημονεστάτην ὁδόν,
 καὶ τέσδε πέμψω τλημονεστέρων ἔτι.

παῖ.

παῖδας προσηπὲν βέλομαι. δότ', ὦ
τέκνα,

1070 δότ' ἀσπᾶσαθαι μητρὶ δεξιᾶν χεῖρα.
ἢ Φιλτάτη χεῖρ, Φιλτάτον δ' ἐμοὶ φόμα,
καὶ σχῆμα, καὶ πρόσωπον εὐγενές τέκνων,
εὐδαιμονοῖτον· ἀλλ' ἐπεὶ τὰ δ' ἐνθάδε
πατὴρ ἀφείλετ'. ὦ γλυκεῖα προσβολή,
ὦ μαλθακὸς χρῶς, πνεῦμά θ' ἠδισον
τέκνων.

1075 χωρεῖτε, χωρεῖτ'· ἐκέτ' εἰμι προσβλέ-
πεν

οἶα τ' ἐς ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
καὶ μανθάνω μὲν οἶα τολμήσω κακά·
θυμὸς δὲ κρείστων τῶν ἐμῶν βελευμά-
των,
ὅσπερ μεγίστων αἰτίος κακῶν βροτοῖς.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

1080 Πολλὰ κίς ἤδη διὰ λεπτοτέρων
μύθων ἔμολον, καὶ πρὸς ἀμίλλας
μείζες ἤλυθον, ἢ χεῖρ γενεᾶν
θῆλυν ἐρευνᾶν. ἀλλὰ γὰρ ἐστὶν
μῆσα καὶ ἡμῶν, ἢ προσομιλεῖ

1085 σοφίας ἔνεγεν· πάσαισι μὲν ἔ-
παῦρον τόδε δὴ γένος ἐν πολλαῖς
εὐροῖς ἂν ἴσως,

καὶ ἀπόμασον τὸ γυναικῶν.

1090 καὶ Φημί βροτῶν, οἳ τινὲς εἰσιν
πάμπαν ἄπειροι, μὴδ' ἐφύτευσαν
παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίαν
τῶν γεναιμένων.

οὐ μὲντ' ἄτεκνοι, δι' ἀπειροσύναν
 εἶθ' ἠδὲ βροτοῖς, εἶτ' ἀνιαρὸν
 παῖδες τελέθουσ', ἐχί τυχόντες, 1095
 πολλῶν μόχθων ἀπέχοντα.

οἷσιν δὲ τέκνων ἐστὶν ἐν οἴκῳ
 γλυκερὸν βλάστημ', ἔσορῶ μελέτη
 κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον
 πρῶτον μὲν ὅπως θρέψουσιν καλῶς, 1100
 βιοτόν δ' ὅπως λείψουσιν τέκνοις.

ἔτι δ' ἐκ τέτων, εἶτ' ἐπὶ Φλαύροις,
 εἶτ' ἐπὶ χρηστοῖς
 μοχθήσει, τὸδ' ἔστιν ἀδηλον.

ἐν δὲ τὸ πάντων λοιπὸν ἤδη 1105
 πᾶσιν κατερεῶ θνητοῖσι κακόν·
 καὶ δὴ γὰρ ἄλλῃς βιοτόν δ' εὖρον,
 σῶμά τ' ἐς ἤβην ἤλυθε τέκνων,
 χρηστοὶ τ' ἐγένοντ'· εἰ δὲ κυρήσει

δαίμων ἔτος, φρεσὶς ἐς Αἴδην 1110
 θάνατος προφέρειν σώματα τέκνων.
 πῶς ἔν λυεὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις
 τήνδ' ἔτι λύπην ἀνιαροτάτην
 παιδῶν ἔνεκεν

θνητοῖσι θεὸς ἐπιβάλλειν; 1115

ΜΗΔΕΙΑ. ΧΟΡΟΣ.

ΜΗΔ. Φίλοι, πάλαί τοι προσμέ-
 νουσα τὴν τύχην

καρῶν τὰ κείθεν οἱ προβήσεται.
 καὶ δὴ δέδορκα τόνδε τῶν Ἰάσονος
 στείχοντ' ὀπαδῶν, πνεῦμά τ' ἠρεθισμέ-
 νον·

δεικνυσὶν ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ καινόν. 1120

D

ΑΓ-

ΑΓΓΕΛΟΣ. ΜΗΔΕΙΑ. ΧΟΡΟΣ.

ΑΓΓ. ὦ δεινὸν ἔργον παρανόμως
εἰργασμένη

Μήδεια, Φεῦγε, Φεῦγε, μήτε ναίαν
λιπέσ' ἀπὴν, μήτ' ὄχον πεδοσιβῆ.

ΜΗΔ. Τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγ-
χάνει Φυγῆς;

1125 ΑΓΓ. Ὀλώλεν ἡ τύραννος ἀετῖως
κόρη,

Κρέων θ' ὁ Φύσας, Φαρμάκων τῶν σῶν
ὑπο.

ΜΗΔ. Κάλλιπον εἶπας μῦθον· ἐν
δ' εὐεργέταις

τολοιπὸν ἤδη καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσῃ.

ΑΓΓ. Τί φῆς; Φρονεῖς μὲν ὀρθά, καὶ
μαίνῃ, γύναι;

1130 ἦτις τυράννων ἐτίαν ἠκισμένη,
χαίρεις κλύεσσα, καὶ φοβῆ τὰ τοιάδε;

ΜΗΔ. Ἐχω τί καὶ γὰρ τοῖς γε σοῖς
ἐναντίον

λόγοισιν εἰπεῖν· ἀλλὰ μὴ σπέρχε, φίλος,
λέξον δ' ὅπως ἄλυντο· δις τόσον γὰρ ἂν

1135 τέρψαις ἡμᾶς, εἰ τεθναῖσι παγκάκως.

ΑΓΓ. Ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δίπτυ-
χος γονή

ζῆν πατρὶ καὶ παρῆλθε νυμφικὰς δόμους,
ἠδῆμεν, οἵπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς,

δμῶες· δι' ὧτων δ' εὐθύς ἦν πολὺς λόγος,

1140 σὲ καὶ πόσιν σὸν νεῖκος ἐσπέσασθαι τὸ
πρῖν.

κυνεῖ δ' ὁ μὲν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κάρσα

παῖ-

παίδων; ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς, ἠδονῆς ὕπο,
 στέγας γυναικῶν ζῦν τέκνοις ἀμ' ἐσπόμην.
 δέσποινα δ', ἦν νῦν ἀντὶ σὲ θαυμάζομεν,
 πρὶν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ζυγαρίδα, 1145
 πρέθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·
 ἔπειτα μέντοι πρὸ καλύψατ' ὄμματα,
 λευκὴν τ' ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν παρηίδα,
 παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδος· πόσις δὲ
 σὸς

ὄργας ἀφῆρει καὶ νεάνιδος χόλον, 1150
 λέγων τάδ'· Οὐ μὴ δυσμενῆς ἔσῃ φίλοις,
 παίση δὲ θυμῷ, καὶ πάλιν στρέψεις κάρσα,
 φίλος νομίζεσ', ἔσπερ' ἂν πόσις σέθεν·
 δέξῃ δὲ δῶρα, καὶ παραιτήσῃ πατρός
 Φυγὰς ἀφῆναι παισὶ τοῖσδ', ἐμὴν χάριν. 1155
 ἦ δ' ὡς ἐσέειδε κόσμον, ἐκ ἠέσχετο,
 ἀλλ' ἠέσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρὶν ἐκ δό-
 μων
 μακρὰν ἀπέβαιναι πατέρα καὶ παῖδας σέ-
 θεν,

λαβῆσα πέπλος ποικίλος ἠμπέσχετο·
 χρυσῆν τε θεῖσα σέφανον ἀμφίβοσρύχου, 1160
 λαμπρῶ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
 ἀψυχὸν εἰκὼ προσγελῶσα σώματος·
 κάπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων, διέρχεται
 στέγας, ἀβρὸν βαίνουσα παλλευκῶ ποδί,
 δώροισι ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάνις 1165
 τένοντ' ἐς ὄρθον ὄμμασι σιοπεμένη·
 τὸν δένδε μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν.
 χροιάν γὰρ ἀλλάξασα, λεχρῖα πάλιν
 χαρεῖ, τρέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνας
 θρόνοισιν ἔμπροσθα, μὴ χαμαὶ πεσεῖν. 1170

καὶ

- καὶ τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά πε
 ἢ Πανὸς ὄργαις, ἢ τινος θεῶν μολεῖν,
 ἀνώλολυξε, πρὴν γ' ὄρᾳ διαίτομα
 χρωρῆντα λευκὸν ἀφρόν, ὀμμάτων τ' ἀπο
 1175 κόρας σρέφουσιν, αἷμά τ' ἐκ ἐνὸν χροί
 εἶτ' ἀντίμολπον ἦεν ὀλολυγῆς μέγαν
 κωκυτόν. εὐθύς δ' ἡ μὲν ἐς πατρὸς δό-
 μους
 ᾤρησεν, ἡ δὲ πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
 φρασσεσά νύμφης ξυμφοραῖν· ἀπασα δὲ
 1180 στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν.
 ἦδη δ' ἀνέλικον κῶλον, ἐκπλέθρε δρόμε
 ταχύς βαδισῆς τερμόνων ἀνθήπτει· ἀν
 ἡ δ' ἐξ ἀναούδε καὶ μύσαντος ὀμματος
 δεινὸν σενάξασ' ἡ τάλαιν ἠγείρετο.
 1185 διπλῆν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο.
 χρυσῆς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος
 θαυμαστὸν ἴει νῶμα παμφάγος πυρός·
 πέπλοι δὲ λεπτοί, σῶν τέκνων δωρηματα,
 λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος.
 1190 Φεύγει δ' ἀνασᾶσ' ἐκ θρόνων πυρεμένη,
 σείσασα χαίτην κρατὰ τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε,
 ῥήψαι θέλυσσα σέφανον· ἀλλ' ἀραρότως
 ζύνδεσμα χρυσὸς εἶχε· πῦρ δ', ἐπεὶ κί-
 μιν
 ἔσεισε, μάλλον, δίς τόσως τ' ἐλαμπετο.
 1195 πιτνεῖ δ' ἐς ἔδρας ξυμφοραῖν νικαμένη,
 πλὴν τῶ τεκόντι, κάρτα δυσμαθῆς ἰδεῖν.
 οὐτ' ὀμμάτων γὰρ δήλος ἦν καταστάσις,
 οὐτ' εὐφρῆς πρόσωπον· αἷμα δ' ἐξ ἄκρῃ
 ἔσαξε κρατὸς, ξυμπεφυρμένον πυρὶ·
 1200 σάρκες δ' ἀπ' ὀσέων, ὥστε πεύκινον δάκρυ,
 γνα-

γναθμοῖς ἀδήλοισ Φαρμάκων ἀπέββεν·
 δεινὸν δέαμα· πᾶσι δ' ἦν φόβος θίγγεν
 νεκρῶ· τύχην γὰρ εἶχομεν διδάσκαλον.
 πατὴρ δ' ὁ τλήμων, συμφορᾶς ἀγνωσία,
 ἄφνω προσελθὼν δῶμα, προσπίπτει 1205
 νεκρῶ·

ἄμωξε δ' εὐθύς, καὶ περιπτύξας χέρας
 κινεῖ, προσαυδῶν τοιαύτ'· ὦ δύστηνε πάϊ,
 τίς σ' ᾧδ' ἀτίμως δαιμόνων ἀπώλεσε;
 τίς τὸν γέροντα τύμβον ἄφανόν σέθεν
 τίθησιν; οἴμοι, ξυνθάναμί σοι, τέκνον. 1210
 ἐπεὶ δὲ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο,
 κρήζων γεραιὸν ἐξανασηῆσαι δέμας,
 προσείχεθ', ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης,
 λεπτοῖσι πέπλοις· δεινὰ δ' ἦν παλαιό-
 ματα·

ὁ μὲν γὰρ ἤθελ' ἐξανασηῆσαι γόνυ, 1215
 ἢ δ' ἀντελάζετ'· εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι,
 σάρκας γεραιᾶς ἐσπάρασσ' ἀπ' ὀστέων.
 χρόνω δ' ἀπέσβη, καὶ μεθ' ἧχ' ὁ δύσμο-
 ρος

ψυχὴν· κακῆ γὰρ ἐκέτ' ἦν ὑπέρτερος.
 κεύνται δὲ νεκροὶ, πᾶσι τε καὶ γέρον πα- 1220
 τῆς,

πέλας· ποσεινὴ δακρυόισι συμφορᾶ.
 καὶ μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδῶν ἔσω λόγῃ·
 γνώσει γὰρ αὐτὴ ζημίας ἀποσροφῆν.
 τὰ θνητὰ δ' ἐ νῦν πρῶτον ἠγῆμασι σιάν,
 οὐδ' ἂν τρέσας εἶπομι, τὲς σοφὲς βρο- 1225
 τῶν

δοκῶντας εἶναι, καὶ μεριμνητὰς λόγων,
 τῆτες μεγίστην μῶριαν ὀφλισκάμεν.

θνη·

Διητῶν γὰρ ἑδείς ἐσιν εὐδαίμων φύσει·
 ὄλβε δ' ἐπιβρύεντος, εὐτυχέστερος
 1230 ἄλλε γένοιτ' ἂν ἄλλος, ὄλβιος δ' ἂν ἔ.

ΜΗΔΕΙΑ. ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡ. Ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῆδ'
 ἐν ἡμέρᾳ

κακὰ ξυνάψεν ἐνδίκως Ἰάσονι.
 ὦ τλῆμον, ὡς σε συμφορᾶν οἰκτείρομεν,
 κόρη Κρέοντος, ἥτις εἰς Αἴδα πύλας
 1235 οἴχη γάμων ἑκατι τῶν Ἰάσονος.

ΜΗΔ. Φίλαμ, δέδοκται τῆργον ὡς
 τάχιτά μοι
 παῖδας κτανέση, τῆσδ' ἀφορμαῖθαι
 χθονός,

καὶ μὴ σχολὴν ἀγασσαν, ἐκδῆναί τέκνα
 ἄλλη Φονεύσαι δυσμενεστέρα χερσί.

1240 αἰλ' εἴ, ὀπλίζε, καρδία. τί μέλλομεν,
 τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακὰ;
 αἶγ', ὦ τάλαινα χεῖρ ἐμή, λάβε ξίφος,
 λάβ', ἔρπε πρὸς βαλβίδα λυπηρᾶν βίβ,
 καὶ μὴ κακιδῆς, μὴδ' ἀναμνηδῆς τέκ-
 νων,

1245 ὡς φίλταθ', ὡς σφ' ἔτικτες· ἀλλὰ τήν-
 δε γε

λαθῆ βραχεῖαν ἡμέραν παίδων σέθεν,
 κἀπειτα θρήνει. καὶ γὰρ εἰ κτείνεις
 σφ', ὅμως
 φίλοι γ' ἔφυσαν, δυσυχῆς δ' ἐγὼ γυνή.

ΧΟΡΟΣ. (Δύω Παιῖδες ἐνδοθεν.)

ΧΟΡ. Ἰὼ Γᾶ τε, καὶ παμφραῖς
 590 Φῆ.

ἀκτὶς Ἐελίε, κατίδεται,
 1250 ἴδετε τὴν ὀλομένην

γυναῖκα, πρὶν Φονίαν
 τέκνοις προσβαλεῖν χεῖρ' αὐτοκτόνον·

σᾶς γὰρ χρυσέας ἀπο
 1255 γενᾶς ἐβλασεν· θεῶ δ'

αἶμα πιτνέει φόβος ὑπ' ἀνέρων.

ἀλλ' ἄ νιν, ὦ Φάος διογενὲς, κάτειργε,

κατάπαυσον, ἔξελ' οἴκων Φονίαν

τάλαιαν τ' ἔρηννυν ὑπ' ἀλασφόρων.

μάταν μύχθος ἔρρει τέκνων, -άντις. 1260

μάταν ἄρα γένος Φίλιον

ἔτερες, ὦ κυανεῶν

λιπέσα συμπληγάδων

πετραῶν ἀξενωτάταν εἰσβολάν.

δειλαία, τί σοι φρενῶν 1265

βαρὺς χόλος προσπιτνέει,

καὶ δυσμενὲς Φόνος ἀμείβεται;

χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῆ μιάσματ'·

ἐπὶ γαῖαν αὐτοφόνταισι συνω-

δὰ θεόθεν πιτνέει ἐπὶ δόμοις ἄχη. 1270

ΠΑΙΣ. Α. Οἶμοι, τί δράσω; ποῖ φύγω

μητρὸς χέρας;

ΠΑΙΣ. Β. Οὐκ οἶδ', ἀδελφὲ φίλτατ'·

ὀλύμεθα γάρ.

ΧΟΡ. Ἀίχμεις βοᾶν; αἰχμεις τέκνων;

ἰὼ τλαῖμον, ἰὼ κακοτυχεὲς γυναί.

παρέλθω δόμοις; ἀρῆξαι Φόνον 1275

δο-

δοκεῖ μοι τέκνοις.

ΠΑΙΔΕΣ. Ναί, πρὸς θεῶν, ἀρῆξαι,
 ἐν δέοντι γάρ.
 ὡς ἐγγυὸς ἤδη γ' ἐσμὲν ἀρνύων ζίφους.

ΧΟΡ. Τάλαιν, ὡς ἄρ' ἴδα πέτρος,
 ἢ σί-

1280 δαρος, αἴτις τέκνων, ὧν ἔτεκες,
 ἄροτον αὐτόχειρι μοῖρα κτενεῖς.
 μίαν δὴ κλύω τῶν πάρος γυναικῶν
 ἐν φίλοις χεῖρα βαλεῖν τέκνοις.

1285 Ἰνώ μανεύσταν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἠ Διὸς
 δάμαρ νη ἐξέπεμψε δαυμάτων ἀλλή.
 πιτνεῖ δ' αἰ τάλαιν ἐς ἄλμαν, φόνος
 τέκνων δυσσεβεῖ,

1290 αἰκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα,
 δυοῖν τὲ παῖδων ξυνθανῆσ', ἀπόλλυται.
 τί δὴ ποτ' ἐν γένοιτ' ἂν ἔτι δευρόν;
 ὧ γυναικῶν λέχος πολύπονον,
 ὅσα δὴ βροτοῖς ἐρεξας ἤδη κακῶ.

ΙΛΣΩΝ. ΧΟΡΟΣ.

ΙΑΣ. Γυναῖκες, αἰ τῆσδ' ἐγγυὸς ἔ-
 σατε σέγης,

1295 ἄρ' ἐν δόμοισιν ἢ τὰ δεινὴ εἰργασμένη
 Μήδεια τοῖσδέ γ', ἢ μεδέσθηκεν φυγῇ;
 δεῖ γάρ νυν ἦτοι γῆς σφε κρυφθῆναι καίτω,
 ἢ πτηνὸν ἄρα σῶμ' ἐς αἰθέρος βάλδος,
 εἰ μὴ τυράνων δάμασιν δώσει δίκην.

1300 πέποιθ', ἀποκτείνασα κοιράνας χθονός,
 αἰθῶος αὐτῇ τῶνδε Θεύξουσαι δόμων;
 ἀλλ' ἔ γάρ αὐτῆς φροντίδ', ὡς τέκνων,
 ἔχω.

κεί-

κείνην μὲν, ἔς ἔδρασαν, ἔρξῃσιν κακῶς·
 ἐμῶν δὲ παίδων ἤλθον ἐκπῶσαι βίον,
 μή μοι τι δράσασ' οἱ προσήκοντες γένοι,
 μητρῶν ἐκπράσσοντες ἀνόσιον Φόνον.

1305

ΧΟΡ, ὦ τλήμων, ἐκ οἴδ' οἱ κακῶν
 ἐλήλυθας,

Ἰάσον· εἰ γὰρ τέσδ' ἂν ἐφθέγγω λόγους.

ΙΑΣ. Τί δ' ἐστίν; ἤπε καὶ μ' ἀποκτεῖ-
 ναι θέλεις;

ΧΟΡ· Παῖδες τεθνήασι χειρὶ μητρῶα
 σέθεν.

ΙΑΣ. Οἴμοι τί λέξεις; ὡς μ' ἀπώ- 1310
 λησας, γυναί.

ΧΟΡ· Ὄς ἐκέτ' ὄντων σῶν τέκνων
 φροντίζε δῆ.

ΙΑΣ. Πῶ γὰρ νῦν ἔκτειν', ἐντὸς, ἢ
 ἔωθεν δόμων;

ΧΟΡ· Πύλας ἀνοίξας, σῶν τέκνων
 ὄψεαι Φόνον.

ΙΑΣ. Χαλᾶτε κληῖδας ὡς τάχιστα,
 πρόσπολοι·

ἐκλύεθ' ἄρμῆς, ὡς ἴδω διπλῆν κακόν, 1315
 τῆς μὲν θανόντας, τὴν δὲ τίσομαι Φόνω.

ΜΗΔΕΙΑ. ΙΑΣΩΝ. ΧΟΡΟΣ.

ΜΗΔ. Τί τάςδε κινῆς κἀναμοχ-
 λεύεις πύλας,

νεκρὰς ἐρευνῶν, καὶ μὲ τὴν εἰργασμένην;
 παύσαι πόνε τῶδ' εἰδ'· ἐμῆ χρεῖαν ἔχεις,
 λέγ' εἰ τι βέλει· χειρὶ δ' εἰ ψεύσεις 1320
 ποτέ·

τοιόνδ' ὄχημα πατρὸς Ἥλιος πατήρ
 δίδω-

δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολεμίας χερός.

ΙΑΣ. ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθρῆς
γύναι

θεοῖς τε, καὶ μοι, παντί τ' ἀνθρώπων
γένεσ,

1325 ἥ τις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ζήφος
ἔτλης, τεκῆσα, καὶ μ' ἀπαῖδ' ἀπώλεσας·
καὶ ταῦτα θρασάσ', ἠλίον τε προσβλέ-
πεις,
καὶ γαῖαν, ἔργον τλάσασα δυσσεβέσασ-
τον.

1330 ὄλοι· ἐγὼ δὲ νῦν φρονῶ, τότε δὲ φρονῶν,
ὅτ' ἐκ δόμων σε βαρεβέρετ' ἀπόχθονός
Ἑλλήν' ἐς οἶκον ἠγόμην, κακὸν μέγα,
πατρός τε καὶ γῆς προδότιν, ἣ σ' ἐθρέ-
ψατο.

τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔστηψαν θεοί.
κτανῆσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέσειον,
1335 τὸ καλλιπρωρον εἰσέβης Ἀργεῖς σκάφος.
ἤρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε· νυμφευθεῖσα δὲ
παρ' ἀνδρῶν τῶνδε, καὶ τεκῆσά μοι τέκνα,
εὐνῆς ἑκατι καὶ λέχους σφ' ἀπώλεσας.

οὐκ ἔστιν ἢ τις τῆτ' ἀν' Ἑλληνίς γυνή
1340 ἔτλη πόθ', ὣν γε πρόσθεν ἤξιεν ἐγὼ
γῆμαί σε, κῆδος ἐχθρόν, ὀλέθριόν τ' ἐμοί,
λέαναν, ἐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος
Σκύλλης ἔχουσας ἀγριωτέραν φύσιν.
ἀλλ' ἔ γάρ ἂν σε μυρίοις ἀνείδουσι

1345 δάκομι· τοιῶνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος.
ἔρρ', αἰσχροποιεῖ, καὶ τέκνων μισοφόνε.
ἐμοὶ δὲ τὸ ἐμὸν δαίμον αἰιάζειν πάρα,
ὅς ἔτε λέκτρων νεογάμων ἀήσομαι,

οὐ παῖδας, ἔς ἔφουσα κἀξεθρεψάμην,
ἔξω προσιπεῖν ζῶντας, ἀλλ' ἀπόλεσα. 1350

ΜΗΔ. Μάικραν γ' αὖν ἐξέτεινα τοῖσδ'
ἐναντία

λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίσατο
οἷ' ἐξ ἐμῆ πέπονθας, οἶά τ' εἰργάσω.
σύ δ' ἐκ ἐμελλες τὰμ' ἀτιμάσας λέχη,
τερπνὸν διάξεν βίοτον, ἐγγελῶν ἐμοί, 1355
οὐδ' ἢ τύραννος, ἔθ' ὁ σοὶ προσθεῖς
γάμους

Κρέων ἀνατεί τῆσδ' ἐμ' ἐμβαλεῖν χθονός.
πρὸς ταῦτα, καὶ Λέαναν, εἰ βέλει, κάλει,
καὶ Σκύλλαν, ἢ Τύρσηνὸν ὤκησε σπέος.
τῆσ ἧς γὰρ, ὡς χρεὴ καρδίας ἀνθήψα. 2360
μην.

ΙΑΣ. Καυτὴ γε λυπῆ, καὶ κακῶν
κοινωνός εἶ.

ΜΗΔ. Σάφ' ἴδι· λυεῖ δ' ἄλγος, ἦν
σύ μὴ γελαῖς.

ΙΑΣ. ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐ-
κύρσατε.

ΜΗΔ. ὦ παῖδες, ὡς ὠλεσθε πα-
τράα νόσω.

ΙΑΣ. Οὐ τοίνυν ἢ μὴ δεξιά σφ' ἀ- 1365
πώλεσεν.

ΜΗΔ. Ἄλλ' ὕβρις, οἳ τε σοὶ νεοδμη-
τες γάμοι.

ΙΑΣ. Λέχους σφ' ἐγ' ἠξίωσας ἔνεκα
κτανεῖν;

ΜΗΔ. Σμικρὸν γυναῖκί πῆμα τῶτ'
εἶναί δοκεῖς;

ΙΑΣ.

- ΙΑΣ. Ἦτις γε σώφρων· σοὶ δὲ πάντ'
 ἐστὶν κακά.
- 1370 ΜΗΔ. Οἶδ' ἐκέτ' εἰσί· τῆτο γάρ σε
 δήζεται.
- ΙΑΣ. Οἶδ' εἰσὶν, αἶμοι, σῶ κάρα
 μιάσσορες.
- ΜΗΔ. Ἴσασι, ὅστις ἤρξε πημονῆς,
 θεοί.
- ΙΑΣ. Ἴσασι δῆτα σὴν γ' ἀπόπτυσεν
 Φρένα,
- ΜΗΔ. Στυγῇ πικράν δὲ βάζειν ἐχ-
 θαίρω σέθεν.
- 1375 ΙΑΣ. Καὶ μὴν ἐγὼ σὴν· ῥάδιοι δ' ἀ-
 παλλαγαί.
- ΜΗΔ. Πῶς ἐν; τί δράσω, κάρτα
 γὰρ καὶ γῶ θέλω.
- ΙΑΣ. Θάψαι νεκρὸς μοι τέσδε, καὶ
 κλαύσαι πάρες.
- ΜΗΔ. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ σφᾶς τῆδ' ἐγὼ
 θάψω χερί,
 Φέρσο' ἐς Ἴσρας τέμενος Ἀικαίαιας θεῶ,
 1380 ὡς μή τις αὐτὸς πολεμίων καθυβρίσῃ,
 τύμβος ἀνασπῶν. γῆ δὲ τῆδε Σισύφῃ
 σεμνὴν ἐορτὴν καὶ τέλη προσάφομεν
 τολοπιόν, ἀντὶ τῆδε δυσσεβῆς Φόνος.
 αὐτὴ δὲ γαῖαν εἶμι τὴν Ἐρεχθεύος,
- 1385 Δίγεις ξυνοικήσσοι τῶ Πανδίωνος.
 σὺ δ', ὡσπερ εἰκὸς, κατθανῆ κακὸς κα-
 κῶς,
- Ἄργεος κάρτα σὸν λειψάνα πεπληγμένος,
 πικρὰς τελευταῖς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων.

ΙΑΣ. Ἀλλά σ' Ἐρινύς ὀλέσει τέ-
νων

Φονία τε Δίκη.

1390

ΜΗΔ. Τίς δὲ κλύει σε θεὸς ἢ
δαίμων,

τῷ ψευδῶν καὶ ξηναπάτα;

ΙΑΣ. Φεῦ, Φεῦ, μισαρά καὶ παιδ-
ελέτορ.

ΜΗΔ. Στέχε πρὸς οἶκος, καὶ θάπτ' ἄλοχον.

ΙΑΣ. Στείχω δισσῶν ἄμωρος τέ-
νων.

1395

ΜΗΔ. Οὐτῶ θεῖναι γῆρας σε μένει.

ΙΑΣ. ὦ τέκνα φίλτατα.

ΜΗΔ. Μητρὶ γε, σοὶ δ' ἔ.

ΙΑΣ. Κεῖται ἔκτας;

ΜΗΔ. Σέ γε πημαίνεσ'.

1400

ΙΑΣ. ὦ μοι φίλιε χεῖρῶν σώματος
παίδων ὀτάλας προσπτύξαδάμ.

ΜΗΔ. Νῦν σφε προσαυδᾷς, νῦν
ἀσπάζη,

τότ' ἀπώσάμενος.

ΙΑΣ. Δός μοι, πρὸς θεῶν,

1405

μαλακῆ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων.

ΜΗΔ. Οὐκ ἔτι μάτην λόγος ἔρ-
ρίπται.

ΙΑΣ. Ζεῦ, τὰ δ' ἀκείεις, ὡς ἀπ-
ελαυνομεθ'.

αἰά τε πάσχομεν ἐκ τῆς μισαράς

καὶ παιδοφόνε τῆσδε λεαίνης;

ἀλλ' ὅποσον γέν πύρα, καὶ δύναμαι,

τάδε καὶ θεῖνῶ, καὶ παιδοκάζω,

1410

μαρ.

μαρτυρόμενος δαίμονας, ὡς μοι
 τέκν' αποκτείνασ', αποκωλύεις
 1415 ψαῦσά τε χερσῶν, θάψαι τε νεκρῶς,
 οὐς μὴ ποτ' ἐγὼ φύσας ὄφελον
 ἐκ σὲ φθιμένους ἐπιδέδαι.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Πολλῶν ταμίαις Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ,
 πολλὰ δ' ἀέλπτως κραινέσι θεοῖ·
 1420 καὶ τὰ δοκηθέντ' ἐν ἑτελέδῃ,
 τῶν δ' ἀδοκῆτων πέρον εὖρε θεός.
 τσιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

Τ Ε Λ Ο Σ.